

LEŻAJSK
NOWA SARZYNA
GRODZISKO DOLNE
KURYŁÓWKA

W numerze:

- XXII Pielgrzymka Służb Mundurowych Województwa Podkarpackiego i XXII Dożynki Powiatowe
- Złot Pojazdów Różnych KLAMOT 2021
- Niezwykła biografia kapitana von Eissa
- PODRÓŻE: Cmentarz Obrońców Lwowa

W NUMERZE:

POWIAT 4-8

- XXII Pielgrzymka Służb Mundurowych Województwa Podkarpackiego i XXII Dożynki Powiatowe
- Zlot Pojazdów Różnych Klamot 2021
- Imponująca kolekcja
- Środki ochrony osobistej dla piętnastu POZ z powiatu leżajskiego
- Przebudowa drogi w Łukowej zakończona
- I miejsce dla Starostwa Powiatowego w Leżajsku w konkursie Fundacji Szansa dla Niewidomych

OŚWIATA 9-11

- ZSL
- ZST
- SOSW

KULTURA 12-20

- Powiatowy Piknik Patriotyczny
- Niezwykła biografia kapitana von Eissa
- Muzeum Ziemi Leżajskiej na Festiwalu Kultury Lasowiackiej EtnoLas
- Odnaleźć siebie... – kolejna edycja Wystawy Prac Plastycznych Osób z Niepełnosprawnością
- Inauguracja roku kulturalnego we Franciszkańskim Ośrodku Kultury w Leżajsku
- Fundatorzy sztandaru leżajskiego oddziału Związku Strzeleckiego z 1927 r., cz. 2: M-Z
- Wspomnienia lat szkolnych w legitymacji uczniowskiej

SPORT 21-23

- II Bieg o Kwiat Azalii
- Dobra passa Azalii
- Nowe władze klubu MZKS Pogoń Leżajsk
- Podsumowanie Powiatowej Ligi 2021

PODRÓŻE 24-25

- Cmentarz Obrońców Lwowa

ABC BEZROBOTNEGO 26

BLOK REKLAMOWY 27-28

Józefowi Sztabie
z powodu śmierci
Taty
wyrazy głębokiego współczucia
składają:
Zarząd Powiatu Leżajskiego
oraz pracownicy Starostwa Powiatowego w Leżajsku

Stowarzyszenie Folklorystyczne
„Majdaniarze” ogłasza XXVIII edycję
Międzynarodowych Spotkań Poetów

„WRZECIONO 2022”

REGULAMIN:

- 1. Konkurs przeznaczony jest dla wszystkich, których pasją jest twórczość poetycka.**
- 2. Uczestnicy nadsyłają po trzy własne utwory, dotąd nigdzie nie publikowane (forma i kształt poetycki utworów dowolne).**
- 3. Prace winny być wyłącznie w wersji elektronicznej – przesłane na e-mail: majdaniarze@poczta.onet.pl lub kazlin@go2.pl, podpisane imieniem i nazwiskiem oraz aktualnym adresem zamieszkania.**
- 4. Istnieje także możliwość wysyłki płyty CD z zapisanymi utworami na adres:**
Stowarzyszenie Folklorystyczne „MAJDANIARZE”
37-310 Nowa Sarzyna
ul. Azalii Pontyjskiej 9
tel. kom. 602 842 778
- 5. Ostateczny termin nadsyłania utworów konkursowych upływa z dniem 20 listopada 2021 r.**
- 6. Nadesłane prace oceniać będą kompetentni jurorzy, którzy przyznają nagrody i wyróżnienia.**
- 7. Laureaci „WRZECIONA – 2022” zostaną powiadomieni drogą korespondencyjną.**
- 8. Finał spotkań nastąpi 28 stycznia 2022 r. w Nowej Sarzynie (szczegóły podane zostaną w przesłanej korespondencji).**
- 9. Uczestnicy przyjeżdżają na koszt własny.**
- 10. Materiałów nadesłanych na konkurs nie zwraca się.**

Kurier Powiatowy – Wydawca: Starostwo Powiatowe w Leżajsku, ul. Kopernika 8, 37-300 Leżajsk.

Adres redakcji: ul. Skłodowskiej 8 (budynek B Starostwa Powiatowego w Leżajsku), tel. 17 240 45 72, e-mail: promocja@starostwo.lezajsk.pl

Redaktor naczelna: Natalia Nowicka. **Redakcja wydania:** Małgorzata Charko (ZST), Stanisław Majcher (ZSL), Monika Pęczak (SOSW), Roman Federkiewicz (Muzeum Ziemi Leżajskiej).

Wszelkie prawa zastrzeżone. Artykuły odzwierciedlają poglądy ich autorów. Redakcja nie zwraca materiałów niezamówionych. Redakcja zastrzega sobie prawo do skracania tekstów i zmiany tytułów. Za treść reklam i ogłoszeń płatnych Redakcja nie bierze odpowiedzialności.

Druk: Wydawnictwo Triada Wojciech Wicher Będzin **Przygotowanie do druku:** grafikaip@gmail.com

Nakład: 3000 egzemplarzy **Numer zamknięto:** 15.09.2021 r.

4 sierpnia w sali obrad Starostwa Powiatowego w Leżajsku odbyła się XLI sesja Rady Powiatu.

XLI sesja Rady Powiatu Leżajskiego

Po przyjęciu porządku obrad i protokołu z XL sesji radni zapoznali się z:

- sprawozdaniem z działań podejmowanych przez nadzór wodny na obszarze Powiatu Leżajskiego za rok 2020;
- informacją o przebiegu wykonania planu finansowego Samodzielnego Publicznego Zespołu Opieki Zdrowotnej w Leżajsku za I półrocze 2021 r.;
- informacją o przebiegu wykonania planu finansowego Muzeum Ziemi Leżajskiej za I półrocze 2021 r.;
- informacją Zarządu Powiatu o przebiegu wykonania budżetu Powiatu za I półrocze 2021 r.

W trakcie spotkania radni podjęli również następujące uchwały:

- uchwałę zmieniającą Uchwałę Nr XXXV/201/2021 Rady Powiatu Leżajskiego z dnia 25 lutego 2021 roku w sprawie określenia zadań z zakresu rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudniania osób niepełnosprawnych oraz wysokości środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych przeznaczonych na realizację tych zadań w 2021 r.;
- uchwałę w sprawie wyrażenia zgody na powierzenie przez Powiat Leżajski Gminie Leżajsk prowadzenia zadania publicznego;
- uchwałę w sprawie zmian w wieloletniej prognozie finansowej Powiatu Leżajskiego;
- uchwałę w sprawie wprowadzenia zmian w budżecie Powiatu na 2021 r.

Po głosowaniu nad uchwałami radni wysłuchali sprawozdań z działalności Komisji stałych Rady Powiatu Leżajskiego za I półrocze 2021 r. Następnie starosta przedstawił sprawozdanie z prac Zarządu Powiatu w okresie międzysesyjnym.

XXII Pielgrzymka Służb Mundurowych Województwa Podkarpackiego i XXII Dożynki Powiatowe

Pielgrzymka Służb Mundurowych Województwa Podkarpackiego i Dożynki Powiatowe, odbywające się co roku 8 września w Święto Narodzenia Matki Bożej, przyciągają do Leżajska rzesze pielgrzymów. Dzień ten jest zarówno zwieńczeniem całorocznego trudu pracy rolników, z wielkim oddaniem uprawiających ziemię, jak również świętem tych, którzy tej ziemi bronią i strzegą bezpieczeństwa jej mieszkańców.

Pielgrzymkę rozpoczęła polowa msza święta, której przewodniczył biskup pomocniczy Archidiecezji Przemyskiej Stanisław Jamrozek. Nabożeństwo poprzedził uroczysty przemarsz formacji mundurowych ulicą Mickiewicza spod Miejskiego Centrum Kultury w Leżajsku.

Na uroczystość przybyły następujące służby mundurowe: Wojsko Polskie – 21 Brygada Strzelców Podhalańskich reprezentowana przez 16 Batalion Saperów z Niska, Wojska Obrony Terytorialnej – 32 Batalion Lekkiej Piechoty z Niska, Służba Więzienna, Bieszczadzki Oddział Straży Granicznej, Izba Administracji Skarbowej, Centrum Operacji Lądowych – Dowództwo Komponentu Lądowego im. gen. Andersa z Krakowa, Policja, Państwowa Straż Pożarna,

Ochotnicza Straż Pożarna, Jednostka Strzelecka 2035 z Leżajska oraz klasa wojskowa i pożarnicza z Zespołu Szkół Licealnych w Leżajsku, Straż Ochrony Kolei, Nadleśnictwo Leżajsk, Straż Miejska oraz inne służby noszące mundur. Z racji, iż pielgrzymka połączona jest z Dożynkami Powiatowymi, brały w niej udział również delegacje wieńcowe z Gminy Grodzisko Dolne, Gminy Nowa Sarzyna, Gminy Leżajsk i Gminy Kuryłówka – łącznie 25 sołectw z wieńcami dożynkowymi.

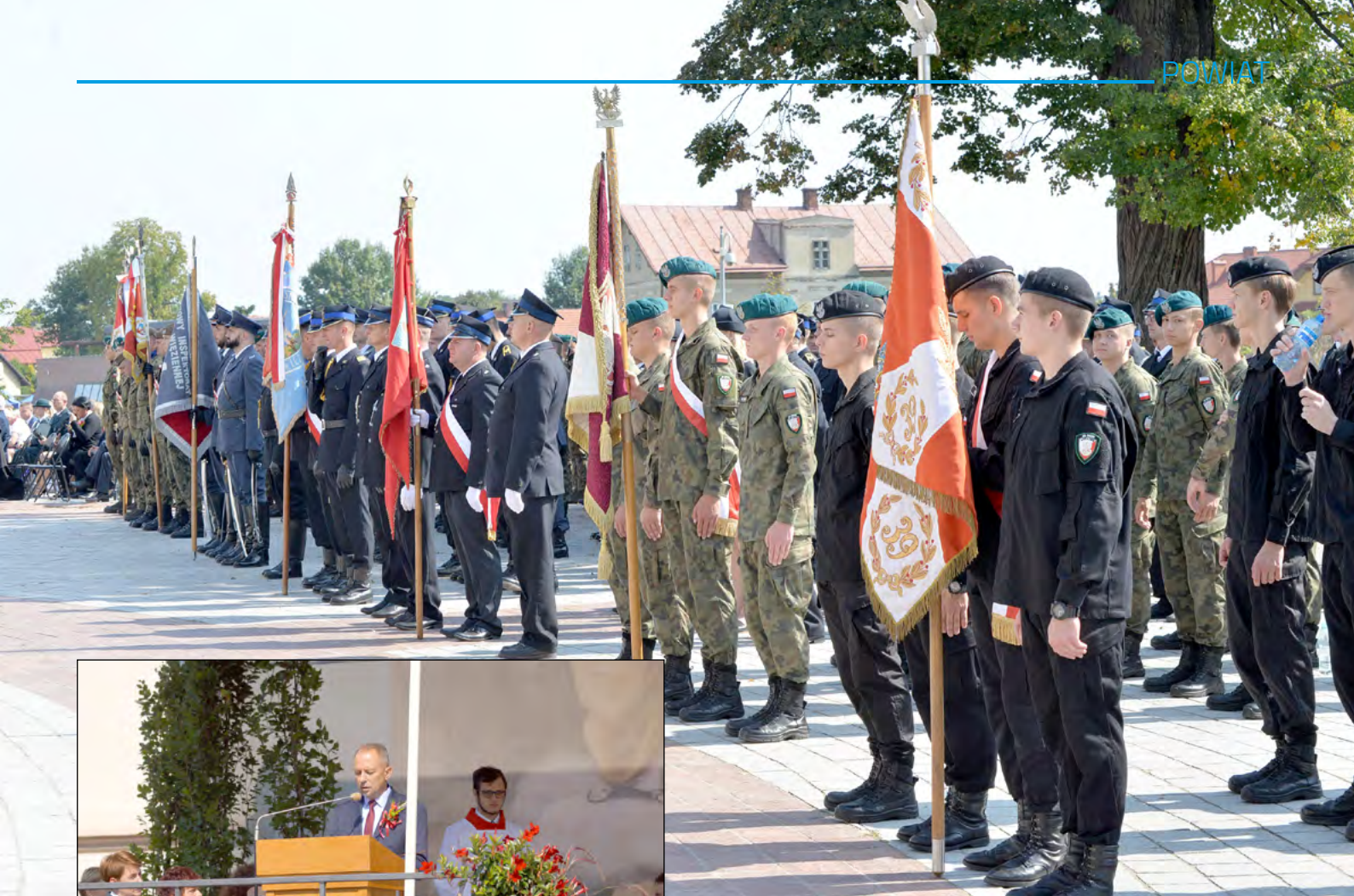
Ponadto w wydarzeniu wzięli udział zaproszeni goście, wśród których znaleźli się: poseł na Sejm RP Jerzy Paul, Wicewojewoda Podkarpacki Jolanta Sawicka, Członek Zarządu Województwa Podkarpackiego Stanisław Kruczek, radni Sej-

miku Województwa Podkarpackiego: Karol Ożóg i Mieczysław Tołpa, Starosta Leżański Marek Śliż, Wicestarosta Leżański Lucjan Czenczek, Członek Zarządu Powiatu Leżańskiego Krzysztof Trębacz, Przewodniczący Rady Powiatu Leżańskiego Adam Wyłaź wraz z wiceprzewodniczącymi, wójtowie i burmistrzowie, komendanci policji i straży pożarnej z terenu województwa oraz dowódcy pozostałych służb mundurowych, samorządowcy,

radni powiatowi i gminni, dyrektorzy instytucji powiatowych, gminnych i szkół, kierownicy jednostek, przedsiębiorcy, przedstawiciele duchowieństwa oraz organizacji społecznych, a także pielgrzymi przybywający w tym dniu do sanktuarium.

Nad bezpieczeństwem uczestników czuwały policjanci z Komendy Powiatowej Policji w Leżajsku oraz członkowie Jednostki Strzeleckiej 2035 i ratownicy medyczni ze Szpitalnego Oddziału

Ratunkowego w Leżajsku. Gospodarzem tegorocznych Dożynek Powiatowych była Gmina Grodzisko Dolne, reprezentowana przez Wójta Gminy Jacka Chmurę, oraz starostów dożynek: Martę i Krzysztofa Dąbków. Posługę liturgiczną mszy św. pełnił Bieszczadzki Oddział Straży Granicznej oraz Jednostka Strzelecka 2035 z Leżajska, zaś o oprawę muzyczną zadbała Orkiestra Wojskowa z Rzeszowa. Akcentami podkreślającymi

wagę i nadzwyczajny charakter celebrowanego wydarzenia były: odnowienie Aktu Zawierzenia Służb Mundurowych Matce Boskiej Leżajskiej, który odczytał Podkarpacki Komendant Wojewódzki PSP nadbrzyg. Andrzej Babiec oraz Modlitwa Rolnika do Matki Bożej Leżajskiej odczytana przez starostę tegorocznych dożynek.

W trakcie nabożeństwa biskup poświęcił przyniesione wieńce dożynekowe, a przedstawiciele

poszczególnych służb mundurowych, instytucji samorządowych oraz gmin złożyli symboliczne dary jako wyraz wdzięczności Matce Boskiej za otrzymanie łaski. Po zakończeniu liturgii uczestnicy dożynek udali się na ciepły posiłek przy Franciszkańskim Ośrodku Kultury, gdzie odbył się dalszy ciąg uroczystości, podczas którego wystąpił Zespół „Brzozoki” z Brzozy Królewskiej.

Organizatorzy składają podziękowania za pomoc przy organizacji następującym firmom i instytucjom: Zakładowi Mięsnemu Smak Górno, Piekarni PSS Spółem w Leżajsku, Firmie „ORZECH” z Kolbuszowej, Podkarpackiemu Centrum Hur-

towemu Agrohurt z Rzeszowa, ZPOW „Hortino” Sp. z o.o. w Leżajsku, Browarowi w Leżajsku Grupa Żywiec S.A., Komendzie Powiatowej Policji w Leżajsku, Komendzie Powiatowej Państwowej Straży Pożarnej w Leżajsku, Jednostce Strzeleckiej 2035 z Leżajska, harcerzom z Komendy Hufca Leżajsk, Specjalnemu Ośrodkowi Szkolno-Wychowawczemu w Leżajsku, Miejskiemu Zakładowi Komunalnemu w Leżajsku, gminnym ośrodkom kultury, Zespołowi Szkół Technicznych w Leżajsku, Zespołowi Szkół Licealnych, SP ZOZ w Leżajsku i Zarządowi Dróg Powiatowych w Leżajsku.

GD

Fot. Wacław Padowski

ZŁOT POJAZDÓW RÓŻNYCH KLAMOT 2021

Pojazdy mające status za-
bytków, ledwo zipiące ręce,
odpicowane old schoolowe
bryki, motocykle, rowery,
traktory, słowem: wszyst-
ko, co jeździ i najlepiej jeśli
ma więcej niż dwadzieścia
lat – takich atrakcji może
dostarczyć tylko Złot Poja-
zdów Różnych KLAMOT, który
już po raz drugi 7-8 sierpnia
przyciągnął rzesze pasjona-
tów motoryzacji i dobrej za-
bawy.

W pierwszym dniu wydarzenia
odbyły się niezwykle żywiołowe
koncerty zespołów rockowych:
The Side oraz gwiazdy polskiego
rocka, która w tym roku obcho-
dzi 35-lecie działalności, Farben
Lehre. Koncerty zgromadziły
ogromną publiczność, która ba-
wiła się znakomicie. Niedziela,
czyli drugi dzień zlotu, upłynęła
pod znakiem rodzinnych rozry-
wek i motoryzacji. Towarzyszy-
ła jej żywiołowa muzyka góralska
w wykonaniu gwiazdy wieczo-
ru, zespołu Pogwizdani. Nieco
wcześniej wystąpili młodzi arty-
ści z rzeszowskiego zespołu z wo-
kalistką Olą Kędrą, chór mę-
ski Gminnego Ośrodka Kultury
w Kuryłówce i Orkiestra Dęta.
Odbłyły się również pokazy w wy-
konaniu policji konnej oraz po-
kazy „Strongman”.

Organizatorzy zarejestrowa-
li około 400 pojazdów do udzia-
łu w wydarzeniu, więc publicz-
ność zdecydowanie miała czym
nacieszyć oczy. Najstarszy zare-

jestrowany motocykl pochodził
z 1942 r., samochód – z 1963 r.,
ciągnik rolniczy – z 1948 r., ro-
wer – z 1908 r. oraz wiele innych
perełek, obok których nie można
było przejść obojętnie.

A kto nie mógł uczestniczyć
w zlocie, ten może obejrzeć na
stronie Gminnego Ośrodka Kul-
tury w Kuryłówce galerię zdjęć
z wydarzenia.

GOK Kuryłówka

Imponująca kolekcja

W czasach sprzed Internetu kolekcjonerstwo, bez względu na to czy realizowane jako inwestycja czy jako hobby, było częścią stylu życia wielu z nas. A jak jest dzisiaj? Kolekcjonerstwo dotyczące dzieł sztuki wciąż ma się dobrze, ale czy przetrwało jako hobby? Jak najbardziej. Być może nie na taką skalę, jak wcześniej, jednak wiele osób wciąż praktykuje tę formę rozwijania swoich zainteresowań. Jedną z nich jest mieszkaniec powiatu leżajskiego Tadeusz Baran, właściciel imponującej kolekcji miniaturowych modeli autobusów.

Pomysłodawcą stworzenia kolekcji był ojciec Tadeusza, zawodowo kierowca autobusów od 1972 r., który często zabierał syna w trasę. Imponująca kolekcja liczy obecnie ponad 260 modeli, a jej zgromadzenie trwało 20 lat, a mimo to jej właściciel doskonale pamięta, który model ją zapoczątkował: *Tak, oczywiście, że pamiętam. Był to model Mercedes Benz 0303 Rhd.*

Kolekcja była już prezentowana w Muzeum Ziemi Leżajskiej, a także w telewizji na antenie TVP Rzeszów oraz programu „Teleexpress”.

Kolekcjoner nie ustaje w staraniach, aby powiększać swoje zbiory. Ponadto zbiera również różnego rodzaju gadżety związane z autobusami, kalendarze oraz rozpoczął kolekcjonowanie najnowszych autokarów.

Za każdą kolekcją kryje się ogrom zdobytej wiedzy, a potencjał jeśli chodzi o ciekawostki i historię związany z kolekcjonerstwem jest nieskończony, zaś samo kolekcjonowanie uczy też doskonałej organizacji. Tadeusz Baran dostrzega również inne wartości oraz korzyści z kolekcjonowania: *Kolekcjonowanie sprawiło, że nawiązałem dużo*

kontaktów z różnymi przewoźnikami i czasem jestem zaproszony na różne sesje zdjęciowe. Pozwoliło mi stać się bardziej otwartym na ludzi i chętniej podejmować rozmowę z nimi. A poza tym, bardzo podobają mi się autobusy i chciałbym być kierowcą jednego z nich, ale ze względu na mój stan zdrowia jest to niemożliwe.

NN

Fot. Archiwum Tadeusza Barana

Środki ochrony osobistej dla piętnastu POZ z powiatu leżajskiego

W lipcu 2021 r. Rządowa Agencja Rezerw Strategicznych wykonując Dyspozycję Ministra Zdrowia przekazała za pośrednictwem powiatu leżajskiego materiały z rezerwy strategicznej dla podmiotów udzielających świadczenia w zakresie podstawowej opieki zdrowotnej (POZ) jako wsparcie w czasie pandemii Covid. Pracownicy biura zarządzania kryzy-

sowego Starostwa Powiatowego w Leżajsku wydawali piętnastu POZ z terenu powiatu leżajskiego środki ochrony indywidualnej – półmaski filtrujące FFP2, rękawiczki jednorazowe, fartuchy włókninowe, gogle ochronne oraz środki do dezynfekcji – płyny do dezynfekcji.

SJ

Przebudowa drogi w Łukowej zakończona

Zakończono przebudowę odcinka drogi powiatowej nr 1241R Hucisko – Ruda Łańcucka – Przychojec – Leżajsk w km 8+658-9+934 w miejscowościach Łukowa i Ruda Łańcucka o długości 1,27 km do parametrów drogi klasy L (Lokalna).

Główny zakres robót obejmował: poszerzenie jezdni do podstawowej szerokości 5,50 m + dodatkowe poszerzenia na łukach, wzmocnienie istniejącej konstrukcji, poprawę geometrii drogi do normatywnych wymiarów, budowę elementów kanalizacji deszczowej z remontem istniejących rowów przydrożnych z przepustami pod koroną drogi, przebudowę zjazdów, budowę jednostronnego chodnika, wymianę oznakowania, utwardzenie płytami ażurowymi terenu przed chodnikiem na wysokości OSP w Łukowej.

Inwestorem zadania był Powiat Leżajski, który również przygotował i złożył wniosek o dofinansowanie z Programu Przebudowy Dróg Samorządowych. Całkowita wartość zadania to około: 1 950 369,98 zł. Kwota dofinansowania z Funduszu Dróg Samorządowych: 1 105 274,00 zł

Pozostała kwotę zapewniły budżety Powiatu Leżajskiego oraz Miasta i Gminy Nowa Sarzyna w proporcji po 50%.

RI

I miejsce dla Starostwa Powiatowego w Leżajsku w konkursie Fundacji Szansa dla Niewidomych

Starostwo Powiatowe w Leżajsku otrzymało największą liczbę głosów w konkursie Idol Województwa Podkarpackiego w kategorii „Urząd otwarty dla niewidomych” organizowanym przez Fundację Szansa dla Niewidomych i tym samym zakwalifikowało się do etapu krajowego.

Uczynienie Starostwa Powiatowego w Leżajsku dostępnym dla osób z niepełnosprawnościami jest misją, którą urząd realizuje od dawna. Wśród dotychczasowych rozwiązań ułatwiających osobom niewidomym lub z dysfunkcją wzroku dostęp do urzędu są m.in.:

- możliwość wejścia do urzędu z psem asystującym;
- szerokie korytarze umożliwiające swobodne poruszanie się osobom z laską lub psem przewodnikiem bądź asystującym;
- kontrastowe oznakowanie schodów (pierwszy i ostatni stopień);
- oznakowanie oraz informacja głosowa w windzie (przyciski z oznaczeniem alfabetem Braille’a połączone z informacją głosową);
- wypukłe tabliczki z numerami pokoi;
- informacja głosowa wywołująca do Wydziału Komunikacji;

– dostosowana strona internetowa starostwa oraz BIP, min. możliwość powiększania czcionki, zmieniania barw stron na kolory o wysokim kontraście;

Ponadto pracownicy starostwa mający bezpośredni kontakt z interesantami odbyli w ubiegłym roku szkolenie pn. „Świat dotyku i dźwięku bez tajemnic. Efektywna pomoc niewidomym i niedowidzącym – zwiększenie kompetencji i umiejętności otoczenia osób niepełnosprawnych”. Szkolenie było przeprowadzone przez Fundację Szansa Dla Niewidomych.

Urząd planuje również kolejne działania w tym zakresie, a są to:

- zapewnienie informacji na temat rozkładu pomieszczeń w budynku w sposób głosowy;
- montaż kontrastowych oznaczeń szklanych drzwi wejściowych.

Zespół Szkół Licealnych w Leżajsku

Zespół Szkół Licealnych w nowym projekcie Ministerstwa Obrony Narodowej

Zespół Szkół Licealnych w Leżajsku uczestniczy w nowym projekcie edukacyjnym Ministerstwa Obrony Narodowej „Kalendarz z mundurem”. Druga edycja multimedialnego projektu edukacyjnego kalendarza z mundurem na rok szkolny 2021/2022 właśnie się rozpoczęła.

Celem projektu, jest zainspirowanie do poznawania historii Polski, zwłaszcza dziejów polskiego oręża oraz przybliżenie spraw Wojska Polskiego, jego zadań i sukcesów.

Z przygotowanych materiałów będą mogli korzystać zarówno żołnierze, którzy w czasie spotkań z uczniami przedstawiają im charakter swojej służby, jak i na-

uczyciele, którzy z ich pomocą będą mogli urozmaicić prowadzone zajęcia.

A co bardzo ważne – dzięki multimedialnej formie „Kalendarz” będzie dostępny dla każdego w dowolnej chwili i miejscu, na komputerach czy smartfonach.

W „Kalendarzu z mundurem” zaznaczono najważniejsze daty z historii Polski, zwłaszcza te

związane z wysiłkiem wielu pokoleń żołnierzy oraz dni, w których przypadają święta jednostek wojskowych, rodzajów wojsk i dowództw. Wydarzenia takie jak Święto Lotnictwa Polskiego, Wojsk Lądowych czy Dzień Podchorążego dają sposobność mówienia o służbie pełnionej przez żołnierzy, specyfice różnych jednostek wojskowych, nowoczesnym sprzęcie czy wartościach przyświecających kobietom i mężczyznom w zielonych, stalowych lub granatowych mundurach.

W wydarzeniu wziął udział Dyrektor Zespołu Szkół Liceal-

nych w Leżajsku Zbigniew Trębacz, Ambasador ds. Promocji 3. Podkarpackiej Brygady Obrony Terytorialnej ppor. Waldemar Tłuczek (wicedyrektor Szkoły) oraz przedstawiciel 324. Kompanii Lekkiej Piechoty w Nisku plut. Aleksander Mrocza. Koordynatorem projektu z ramienia szkoły jest nauczyciel historii Andrzej Benewiat.

Z okazji inauguracji drugiej edycji projektu oraz rozpoczęcia nowego roku szkolnego Minister Obrony Narodowej Mariusz Błaszczak przygotował okolicznościowy list.

ZSL

25 spedytatorów ukończyło wakacyjne staże w projekcie

SPEDYTOR NA MAKSA!

Dla uczniów Zespołu Szkół Licealnych uczęszczających do klas technikum o specjalności spedytora, tegoroczne wakacje były bardzo pracowite. W ramach prowadzonego w szkole projektu „Spedytor na maksa!” kolejna grupa (25 „spedytatorów” z klas drugich) miała możliwość odbycia płatnego stażu u partnera projektu, tj. w firmie „STYROPANEX”. Staże wakacyjne poprzedzone były specjalistycznymi wykładami w zakresie: kompetencji społecznych i uniwersalnych niezbędnych w pracy spedytora, współpraca w zespole pracowniczym, podział ról, odpowiedzialność za wyznaczone cele i zadania oraz sprawność i szybkość podejmowania decyzji spedytorskich pod presją czasu.

W ramach stażu, oprócz doświadczenia zawodowego uczniowie otrzymali również stypendia stażowe, zwrot kosztów dojazdu oraz smaczne obiady w „Gospodzie w Węclawów”.

W czasie 38 dni stażowych uczniowie mieli za zadanie zapoznać się z podstawowymi działaniami spedytora omawianymi na zajęciach w czasie lekcji, dotyczącymi organizacji przewozu ładunków.

Ze względu na panującą pandemię staże odbywały się w reżimie sanitarnym.

W ostatnim dniu nastąpiło podsumowanie pracy, uroczyste wręczenie zaświadczeń przez opiekunów staży oraz pamiątkowe zdjęcie z opiekunami i właścicielem firmy

„Styropianex” Pawłem Buciolem. Kilka dni później, dyrektor szkoły Zbigniew Trębacz pogratulował uczniom zakończenia staży oraz wręczył pozostałe certyfikaty uzyskane w trakcie realizacji projektu.

Celem powyższych działań projektowych jest zwiększenie absolwentów szkoły na lokalnym rynku pracy.

Koordynatorzy:

Urszula Grzywna, Agnieszka Kolano

Zespół Szkół Technicznych w Leżajsku

Nowy rok szkolny – nowe wyzwania

Rozpoczął się nowy rok szkolny, a wraz z nim nowe wyzwania, nowe projekty i pomysły. W Zespole Szkół Technicznych w Leżajsku rozpoczęło naukę 1725 uczniów, w tym 346 w klasach pierwszych. Utworzono dwa nowe kierunki: technik robotyk oraz monter zabudowy i robót wykończeniowych w budownictwie.

Aby jak najlepiej wykorzystać powrót do nauki stacjonarnej, systematycznie są remontowane i doposażane pracownie szkolne.

W trakcie tegorocznych wakacji wyremontowano pracownię samochodową oraz pracownię

spawalniczą, do której planowany jest zakup robota spawalniczego. Wcześniej zakupiony został symulator do nauki spawania. Pozwala on na symulację procesów spawania metodami: SMAG, MIG/MAG, TIG

i działa w oparciu o technologię Wirtualnej Rzeczywistości wykorzystaną tak, aby jak najlepiej oddać realizm oraz precyzję procesu spawania.

Wyremontowano też i doposażono kolejną pracownię przed-

miotów informatycznych, w której powstały specjalistyczne stanowiska do nauki przedmiotów zawodowych (m.in.: pracowni sieci komputerowych, pracowni aplikacji komputerowych).

Z myślą o uczniach klas siódmych i ósmych szkół podstawowych od września w Centrum Robotyki ZST odbywają się zajęcia z programowania robotów.

ZST

PROGRAMOWANIE ROBOTÓW

– zajęcia pozalekcyjne

PLATFORMA ARDUINO
ROBOTY PRZEMYSŁOWE:

- KAWASAKI
- EPSON
- UNIVERSAL ROBOTS
- ABB

**Zajęcia od 11 września 2021 r. godz. 10.00 w każdą sobotę
w Centrum Robotyki ZST**

Zapraszamy klasy 7 i 8 szkoły podstawowej

ZESPÓŁ SZKÓŁ TECHNICZNYCH IM. T. KOŚCIUSZKI, TEL. 17 240 61 07
Informacje na Microsoft Teams. Kod zespołu: skvw3gp

Zespół Pieśni i Tańca „Ziemia Leżajska”

**Spotkania dla kandydatów do grupy tanecznej
są od poniedziałku do czwartku
w godz. 15:15-16:30,
w auli B13 w ZST w Leżajsku.**

Dodatkowe informacje: tel. 535 370 349
**Informacje na temat zajęć grupy muzycznej
i wokalne: tel. 602 594 382**

Opiekunowie Zespołu Pieśni i Tańca „Ziemia Leżajska” informują zainteresowaną młodzież, iż trwa nabór do zespołu.

Zajęcia odbywają się w auli Zespołu Szkół Technicznych w Leżajsku.

Lubisz tańczyć, śpiewać, chcesz wystąpić na scenie w barwnym stroju i otrzymać wielkie brawa za występ, chcesz poznać kulturę, historię, tradycje swojego regionu? Nie czekaj zapisz się do Zespołu.

ZPiT ZL

Spotkanie projektowe na Litwie

A vibrant, multi-colored mural is mounted on a yellow wall above a wooden cabinet. The scene depicts a whimsical village with houses in various colors (blue, yellow, green, orange, pink, purple), a green windmill, and several hot air balloons. To the left, there are stylized green trees with pink circular accents. The entire scene is set against a plain yellow background with a few small, dark cloud cutouts. The mural is attached to a long, low wooden cabinet with multiple drawers.

11

Powiatowy Piknik Patriotyczny

1 sierpnia na placu przed Muzeum Ziemi Leżajskiej odbył się Powiatowy Piknik Patriotyczny z okazji 77. rocznicy wybuchu Powstania Warszawskiego. Wydarzenie rozpoczęło się kilkadziesiąt minut przed godziną 17.00 występem uczestników oraz pracowników Środowiskowego Domu Samopomocy z Jelnej.

Punktualnie o godzinie 17.00 – w godzinę „W”, rozległy się syreny alarmowe, zostały odpalone race, a w niebo wypuszczono balony w barwach narodowych. Następnie zgromadzonych przywitał Starosta Leżajski Marek Śliż oraz Dyrektor Muzeum Ziemi Leżajskiej Jacek Kwieciński. W przemówieniu Starosta nawiązał do historii Powstania Warszawskiego, które było największym tego typu zrywem niepodległościowym Armii Krajowej oraz największą akcją zbroijną podziemia w okupowanej przez Niemców Europie.

W dalszej części pikniku kontynuowane były występy artystyczne. Na scenie zaprezentowali się: Jacek Piech z Nowej Sarzyny, grupa wokalna – kabaretowa „siódemka” z Sarzyny, zespół Cantilenae z Dębna. Zgromadzeni mogli również obejrzeć pokaz tańca Boogie Woogie wykonany przez Maraton Boogie Giedlarowa, a także musical „Skrzypek na dachu”, wystawiony przez artystów z Teatru Muzycznego „BROADWAY” działającego przy GOK Giedlarowa.

Na pikniku nie zabrakło dodatkowych atrakcji. Zebrani mieli możliwość obejrzenia prezentacji wozu strażackiego, policyjnego i wojskowego, którym na piknik przybyła w pełnym uzbrojeniu 3 Podkarpacka Brygada Obrony Terytorialnej. Na amatorów dobrego jedzenia czekały grochówka przygotowana przez ZSL w Leżajsku, bigos przyrządzony przez firmę Smak Górnio oraz specjały od Koła Gospodyń Wiejskich z Łukowej. Ponadto swoje stoiska promocyjne zaprezentowały Jednostka Strzelecka 2035 z Leżajska oraz harcerze Hufca Leżajski, którzy zorganizowali gry i zabawy oraz ma-

lowanie twarzy dla dzieci. Najmłodsi chętnie korzystali również z dmuchanej zjeżdżalni. Podczas pikniku zainteresowani mogli zwiedzać wystawy muzealne, a także odpocząć w ogródku grillowym przygotowanym przez restaurację Dębnianka.

Piknik patriotyczny został zorganizowany przez Muzeum Ziemi Leżajskiej i Powiat Leżański we współpracy z Gminnym Ośrodkiem Kultury Gminy Leżajski. Patronat honorowy nad wydarzeniem sprawował Starosta Leżański Marek Śliż.

MZL

Fot. Dawid Wiech

Partnerami wydarzenia byli:

- Komenda Powiatowa Policji w Leżajsku,
- OSP Biedaczów – Gwizdów,
- 3 Podkarpacka Brygada Obrony Terytorialnej,
- Jednostka Strzelecka JS 2035 funkcjonująca przy Zespole Szkół Licealnych im. Bolesława Chrobrego w Leżajsku,
- Związek Harcerstwa Polskiego, Hufiec Leżajsk,
- kibice Pogoni Leżajsk.

Organizatorzy składają podziękowania sponsorom, tj.: Elektrociepłowni Nowa Sarzyna, Browarowi Leżajsk, Firmie Rutkowski & Trębacz, Zespołowi Szkół Licealnych im. Bolesława Chrobrego w Leżajsku, firmie Smak Górno, Podkarpackiemu Centrum Hurtowemu AGROHURT S.A., firmie Allmat skład materiałów budowlanych, firmie Stanley.

Niezwykła biografia kapitana von Eissa

W literaturze pięknej i źródłach pamiątkarskich dotyczących Austro-Węgier pojawia się dość często motyw Żyda, który drogą przekupstwa unika poboru do wojska. Przed 1918 rokiem w naszej części Europy panowało powszechne przekonanie, niepozbawione zresztą podstaw, że przedstawiciele tej nacji preferowali bezpieczną służbę na tyłach, w kwatermistrzostwie czy taborach. Przykład, który przedstawię poniżej, zadaje kłam stereotypowi Żyda dekonika.

Wojskowa rodzina

Głównym tematem poniższego artykułu jest Hermann Eiss – młody i doskonale zapowiadający się oficer, który przyszedł na świat w rodzinie zasłużonego wojskowego. Jego ojcem był bowiem Alexander Eiss (1832-1921) pochodzący ze wsi Piśecne koło Jemnic na Morawach będących wówczas pod panowaniem habsburskim. Po ukończeniu sześciu klas gimnazjum Alexander wstąpił do wojska i dał się poznać jako dzielny żołnierz w czasie wojen, które Austria toczyła z Włochami w latach 1848-1849 i 1859 oraz 1866. W trakcie ostatniej z tych kampanii wstąpił się w słynnej bitwie pod Custoza. Za swoje bohaterstwo otrzymał bardzo wysokie odznaczenie – Order Żelaznej Korony III klasy, a w roku 1884 szlachectwo i dziedziczny tytuł *Rittera* ('kawalera', dosł. 'rycerza'). Służył w Wiedniu i Brnie, a przejściowo także w Radymnie i Przemyślu. W roku 1895 musiał, ze względu niemal całkowitą utratę wzroku, przejść w stan spoczynku. Dwanaście lat później otrzymał awans na stopień generała brygady (niem. *Generalmajor*). Żoną Alexandra była Maria Fried (1856-1930), która urodziła mu piątkę dzieci. Syn tego małżeństwa, Hermann, stracił życie jesienią 1914 roku w dramatycznych walkach nad Sanem koło Leżajska...

Błyskawiczna kariera

Hermann Eiss urodził się 12 kwietnia 1881 roku w Ołomuńcu na Morawach. Uczęszczał

do niższej i wyższej wojskowej szkoły realnej, po czym wstąpił do Technicznej Akademii Wojskowej, którą ukończył z dobrym wynikiem. W 1901 roku wcielony został do 8. Batalionu Pionierów stacjonującego w Terezinie. Cztery lata później trafił do 13. Batalionu Pionierów w Komarnie. Następnego roku rozpoczął dwuletni kurs dla wojskowych budowniczych w Wiedniu, w którego trakcie awansował do stopnia porucznika. Jesienią 1907 roku rozpoczął dwuletnią służbę w wydziale budowlanym XI Korpusu we Lwowie. Następnie otrzymał przydział do 5. Batalionu Pionierów stacjonującego w Krems i służył w nim do 1912, kiedy przeniesiony został do 2. Batalionu Saperów stacjonującego w tym samym garnizonie. Jesienią 1913 roku Hermann awansował do stopnia kapitana, a w kwietniu 1914 roku trafił do 14. Batalionu Saperów w Trydencie, obejmując dowództwo 1. kompanii. W czasie tej krótkiej, trzynastoletniej kariery służył w aż pięciu jednostkach, a w latach poprzedzających wojnę zmienił formację z pionier-

skiej na saperską. Na czym polegała różnica między nimi? Zadaniem pionierów była budowa mostów prowizorycznych i stałych oraz przeprowadzanie wojsk przez rzeki, itp. Saperzy natomiast zajmowali się budową fortyfikacji polowych (mieli więc na wyposażeniu narzędzia ziemne, do obróbki drewna i kamienia), oraz materiałami wybuchowymi. Służba w batalionach saperów i pionierów wymagała sporej wiedzy i ponadprzeciętnych zdolności technicznych. W czasie wojny z batalionów saperów i pionierów wydzielono pojedyncze kompanie, które przydzielono poszczególnym korpusom. Jak nietrudno się domyślić, rola jednostek technicznych ogromnie wzrastała wtedy, gdy front stabilizował się, oraz wtedy, gdy żołnierze pokonać mieli przeszkodę wodną.

Krwawy październik nad Sanem

W październiku 1914 taką przeszkodą dla wojsk austro-węgierskich był San, na którego prawym brzegu umocnili się Rosjanie. Dowódca 4. Armii, arcyksiążę Józef Ferdynand Habsburg, rozkazał podległym mu jednostkom sforsować rzekę i kontynuować ofensywę na wschód. Jak miało się wkrótce okazać, było to zadanie niemożliwe do wykonania. Operujący w rejonie Leżajska XIV Korpus tej armii wyznaczył do przeprawy 8. Dywizję Piechoty złożoną w głównym mierze z pułków tyrolskich strzelców cesarskich (zob. „Kurier Powiatowy”

Hauptmann
Hermann Ritter von Eiss

Hermann von Eiss (jest to fotomontaż, ponieważ pierwsze od lewej odznaczenie to Order Żelaznej Korony, przyznany von Eissowi pośmiertnie)

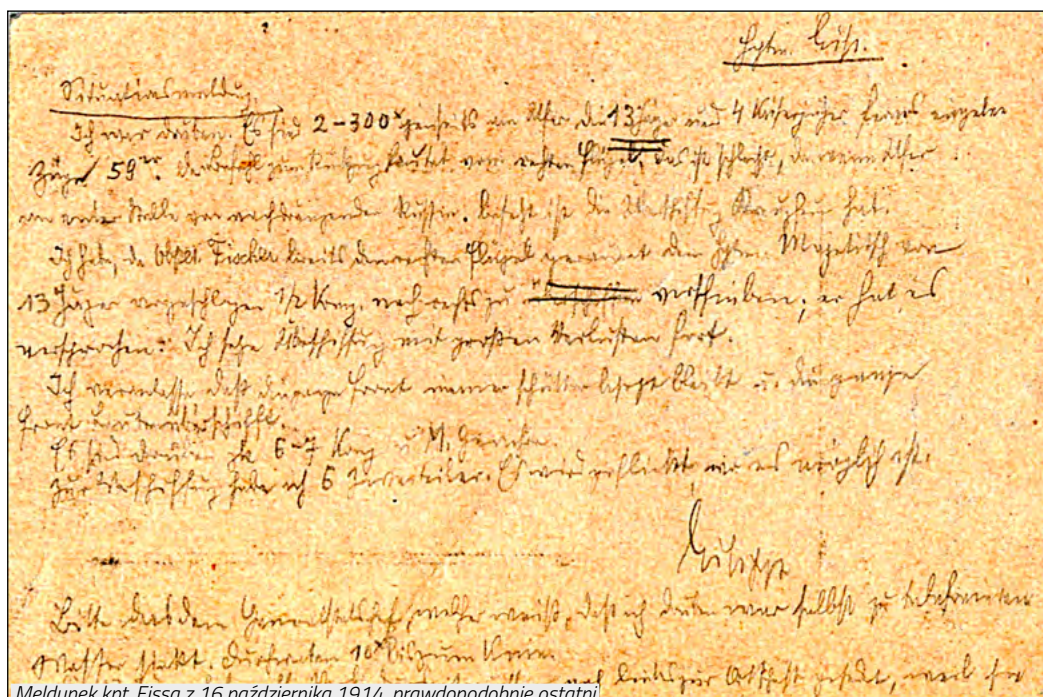
6/2021), wspartą przez połowę 3. Dywizji Piechoty ze słynnym 28. Pułkiem Piechoty (zob. „Kurier Powiatowy” 11/2020). 14 października udało się Austriakom przerzucić niemałe siły na przyczółek utworzony na polach między Rzuchowem a Piskorowicami, lecz opór Rosjan tępał, a łąki stopniowo zalewał wezbrany San. Coraz trudniejsze było dostarczanie amunicji. Wobec niekorzystnego obrotu sytuacji nocą z 15 na 16 października rozpoczęto ewakuację przyczółka. W całym tym przedsięwzięciu ogromną rolę odegrali pionierzy, którzy z poświęceniem przeprowadzali piechurów na stalowych łodziach. Łodzie te fachowo nazywa się pontonami, ponieważ służyły one przede wszystkim budowie mostów (wyraz *ponton* wywodzi się z łacińskiego *pons* 'most'). Pionierów wydatnie wsparli w przeprawie także żołnierze bratniej broni, czyli saperzy. Według meldunku kapitana von Eissa, który przed południem 16 października przesłał dowództwu 8. Dywizji, przepra-

Grobowiec rodziny von Eiss

Rotunda upamiętniająca żydowskich żołnierzy c.k. armii poległych w I wojnie światowej

Meldunek kpt. Eissa z 16 października 1914, prawdopodobnie ostatni

wił się na prawy brzeg Sanu, by ustalić, które jednostki pozostały jeszcze na miejscu. Było tam około 6-7 kompanii. Eiss pisał, że mimo dużych strat w podlegającej mu kompanii kontynuuje ewakuację na sześciu dwuczęściowych pontonach. Zapewne robił to świetnie, ponieważ miał za sobą wiele lat służby w jednostkach pionierskich. Niestety, Hermann poległ jeszcze tego samego dnia.

W uznaniu niezwyklego zaangażowania w tę akcję i odważnego zachowania w obliczu wroga odznaczony został Orderem Żelaznej Korony III klasy z dekoracją wojenną (jak niegdyś jego ojciec), lecz pośmiertnie. Nie wiemy dokładnie, gdzie spoczął, ale pewną wskazówkę odnaleźć można w dzienniku podporucznika Alojza Goriupa, który krótko po apogeum październikowych walk wędrował po zachodnim brzegu Sanu. Pisał on: „Byłem przy grobie jakiegoś kapitana. Drewniany krzyż, a na nim słowa: *Dem edlen Hauptmann von Eltz – von seinen Kamarden*” (dosł. *Szlachetnemu kapitanowi von Eltz – towarzysze*). Cytuję wydanie drukowane dziennika, ale jestem przekonany, że nieprecyzyjnie odczytano z rękopisu nazwisko pochowanego i chodzi tu o kapitana von Eissa. Fakt, że umieszczono na jego grobie krzyż, daje się wyjaśnić tym, że był to bardzo powszechny sposób oznaczania grobów, niezależny od wyznania. Niewykluczone też, że podwładni Eissa nie wiedzieli, że jest on Żydem.

Zwłoki Hermanna ekshumowano już 13 lipca 1915 roku i przewieziono do Wiednia. Fakt ten jest niezwykle zadziwiający. Stało się to niecały miesiąc po ustaniu wiosennych walk nad Sanem, ale rejon Leżajska znajdował się wciąż na tyłach walczącej armii. Oznacza to, że Alexander von Eiss najpewniej wykorzystał swoje wpływy w kręgach wojskowych, by otrzymać od jednostek tyłowych pozwolenie na poszukiwania grobu i wydobyć zwłok syna, a potem ich przewóz, zapewne koleją. Drugim niezwykle ciekawym aspektem tej sprawy jest to, że religia żydowska w zasadzie zabrania ekshumacji i dopuszczalna jest ona tylko w szczególnych przypadkach. Prawdopodobnie grób wykopano w miejscu zalewanym przez San lub na osuwającej się skarpie, co groziło zniszczeniem miejsca pochówku przez siły przyrody. Takie okoliczności uzasadniają ekshumację.

Rodzeństwo

Wspominałem, że Hermann miał czwórkę rodzeństwa: dwie starsze siostry i dwóch młodszych braci. Jak potoczyły się ich losy? Najstarsza z rodzeństwa, Helene, wyszła za pracownika biurowego Theodora Fischera. Data i miejsce jej śmierci nie są znane. Kolejna z sióstr, Ottilie von Eiss, wyszła za mąż za doktora medycyny Rosenbauma, pracownika Polskich Kolei Państwowych i zmarła w Stanisławowie w okresie międzywojennym. Młodszy o dwa lata Karl był z zawodu kupcem.

W czasie I wojny światowej służył jako kadet, a następnie oficer rezerwy w bitnym 3. Pułku Tyrolskich Strzelców Cesarskich. Przeszedł do historii jako jedyny zdobywca Złotego Medalu za Odagę zarówno w wersji dla zwykłych żołnierzy, jak i dla oficerów. Ponadto otrzymał on Srebrny Medal za Odagę I i II klasy. Odnaczenia te stanowiły dowód jego nieprzeciętnego męstwa. Karl zmarł jako ostatni z rodziny, lecz nieznane jest jego miejsce pochówku. Najmłodszy z rodzeństwa, Otto, podobnie jak Hermann, był oficerem zawodowym. Urodził się 10 września 1885 w Wiedniu i służył jako podporucznik w 8. Batalionie Pionierów. Zmarł na gruźlicę w 1. Szpitalu Garnizonowym w Wiedniu wkrótce po swoich dwudziestych trzech urodzinach.

Współczesne post scriptum

Przez ostatnie lata trafiłem na drobne wzmianki na temat Hermanna von Eissa, które jednak nie pozwalały mi napisać spójnej biografii. Niejednokrotnie przypadkiem dowidywałem się czegoś więcej o jego rodzinie i uświadamiałem sobie, jak niezwykle była jej historia. Sporym przełomem okazała się książka Georga Gauguscha na temat żydowskich mieszczan Wiednia. W książce tej wskazano miejsce pochówku rodziny von Eiss na Cmentarzu Centralnym w Wiedniu. Po kilku trudnych pandemicznych miesiącach dane mi było ponownie odwiedzić to mia-

sto. W Archiwum Państwowym dotarłem do obszernych akt osobowych Alexandra i Hermana, a chwilę później ruszyliśmy z kolegą na wspomniany cmentarz. Zналиśmy dokładny „adres” grobu: część żydowska, kwarta 51, rząd 1, grób 56. A jednak przeszliśmy obok, nie zauważwszy go. Uznałem, że wskazania są niedokładne i zagłębiłem się w kwaterę, lawirując między nagrobkami. Bardziej metodyczny był mój kolega, Tomasz Woźny, który zaczął liczyć groby w pierwszym rzędzie i po chwili wezwał mnie do siebie. Spod połamanych gałęzek, suchych liści i piasku wyłoniło się słowo „Ritter” wyryte na leżącej niemal płasko tablicy. Kawałkami tektury i rękami usunęliśmy liście i piasek, następnie polaliśmy tablicę wodą z cementarnego ujęcia, odkrywając, że razem z Hermannem (imię hebrajskie Chaim) spoczywają jego rodzice i brat Otto (Zew). W skupieniu wcztywaaliśmy się w rozbudowane niemieckie epitafia. Zrobiliśmy kilka zdjęć, a chwilę później odwiedziliśmy także nieodległą rotundę upamiętniającą żydowskich wojskowych c.k. armii – na jednej z tablic w jej wnętrzu wyryto nazwisko Hermanna von Eissa. Czasu na kontemplację było jednak niewiele – od zachodu nadchodziła burza...

Eissowie byli rodziną niezwykle zasłużoną dla „starej Austrii”. Ród ten wygaś zapewne wraz ze śmiercią Karla i raczej mało kto o nim dziś pamięta. A przecież losy Eissów – Żydów w służbie katolickich władców – są fascynującą lekcją pogmatwanej historii Europy Środkowej. Nie będzie chyba wielką przesadą stwierdzenie, że rodzina ta miała bohaterstwo zakonowane w genach, a najlepszym tego wyrazem – ilustracją całkowitego oddania służbie – jest wyczyn Hermanna, którego dokonał nad Sanem 16 października 1914 roku...

Sławomir Kułacz

Źródła (wybór)
Österreichisches Staatsarchiv/Kriegsarchiv, Wien: Qualifikationslisten, Kt. 554.
Gaugusch G., *Wer einmal war. Das jüdische Grossbürgertum Wiens 1800-1938*. A-K, Wien 2011.
Schmidl E.A., *Habsburgs jüdische Soldaten 1788-1918*, Wien 2014.

Podziękowanie

Dziękuję Łukaszowi Lewickiemu za dostarczenie książki Gauguscha, Tomaszowi Woźnemu za pomoc przy odszukaniu i uporządkowaniu grobu Eissów, a Teresie Klimowicz za tłumaczenie z języka hebrajskiego.

Muzeum Ziemi Leżajskiej na I Festiwalu Kultury Lasowiackiej EtnoLas

W dniach 27 i 28 sierpnia br. Muzeum Ziemi Leżajskiej wzięło udział w I Festiwalu Kultury Lasowiackiej EtnoLas prezentującym tradycje oraz współczesne oblicza kultury lasowiackiej.

Fot. Gabriela Joniec

Sam festiwal EtnoLas zakładał blisko 50 wydarzeń w ponad 15 lokalizacjach przez 9 dni, podczas których tematem przewodnim była kultura lasowiacka. Jest to nowy festiwal na imprezowej mapie Podkarpacia.

27 sierpnia w muzeum odbyły się warsztaty zabawkarskie dla dzieci oraz dla seniorów. Myślą przewodnią zajęć był motyw serca la-

sowiackiego. Warsztaty połączone były ze zwiedzaniem ekspozycji muzealnych: Historii miasta i regionu oraz Etnograficzno-zabawkarskiej.

Natomiast 28 sierpnia w Stalowej Woli na placu Piłsudskiego na dwóch stanowiskach placówka organizowała warsztaty dot. kultury lasowiackiej oraz brała udział w jarmar-

ku, podczas którego promowała swoją działalność oraz tradycyjne drewniane zabawki, które sama wytwarza w swojej siedzibie.

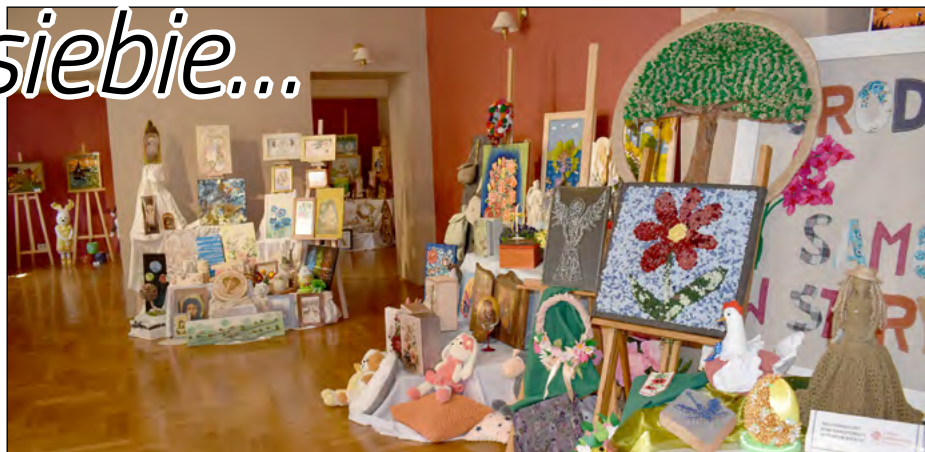
Muzeum Ziemi Leżajskiej dziękuje uczestnikom warsztatów oraz wszystkim zainteresowanym punktem promocyjnym placówki w Stalowej Woli.

MZL

Odnaleźć siebie...

– kolejna edycja Wystawy Prac Plastycznych Osób z Niepełnosprawnością

Mieszkańcy powiatu leżajskiego już po raz piąty mieli okazję obejrzeć Wystawę Prac Plastycznych Osób z Niepełnosprawnościami, którą zorganizowało Stowarzyszenie Społeczno-Kulturalne „WEKTOR”.

Wystawa gościła w Muzeum Ziemi Leżajskiej i wzięło w niej udział kilkanaście placówek z terenu powiatu: WTZ w Leżajsku, ŚDS w Sarzynie, ŚDS w Jelnej, DPS im. Józefa Żurawia w Brzozie Królewskiej, DPS w Piskorowicach-Mołyniach, DDP Senior+ w Przychojcu, ŚDS w Laszczynach z filią w Zmysłówce, DDP w Nowej Sarzynie, ZAZ w Nowej Sarzynie, ŚDS w Starym Mieście, NORW i Przedszkole Specjalne w Nowej Sarzynie.

Wystawa spotkała się z entuzjastycznym przyjęciem i była doskonałą okazją do spojrzenia na osoby z niepełnosprawnościami nie poprzez pryzmat trudności, z którymi się zmagają, ale poprzez ich twórczość artystyczną, która w dużej mierze pełni funkcję terapeutyczną i jest swoistym narzędziem komunikacyjnym dla wielu z nich.

ŚDS Jelna

Inauguracja roku kulturalnego we Franciszkańskim Ośrodku Kultury w Leżajsku

Franciszkański Ośrodek Kultury w Leżajsku to wyjątkowe miejsce, gdzie promowane są wartości chrześcijańskie i franciszkańskie wśród ludzi w każdym wieku. Każdy znajdzie tutaj coś dla siebie. FOK, poza organizacją różnego rodzaju zajęć dla każdej grupy wiekowej, otwarty jest na współpracę z innymi instytucjami. W kolejnym roku kulturalnym ma, wiele propozycji zarówno dla dzieci, młodzieży, jak i osób dorosłych.

3 września, o godz. 16.30, Eucharystią w Sanktuarium Matki Bożej Pocieszenia w Leżajsku, pod przewodnictwem o. Klaudiusza Barana OFM, Kustosza Sanktuarium, ośrodek zainaugurował kolejny rok kulturalny. O. Bartymeusz Kędzior, dyrektor FOK-u, zachęcał w kazaniu, by „odkrywać życie z pasją na wzór Jezusa Chrystusa”. Tak, by w każdej pasji, w każdym talencie, w tym co robimy ukazywała się Jego chwala, bo do tego jako ludzie wierzący jesteśmy powołani”. Działalności FOK-u przyświeca również idea dotarcia z Ewangelią na różnorakie sposoby do jak największej liczby osób.

Jedną z takich form dotarcia jest Akademia Filozofii i Teologii. Powstała ona już kilka lat temu z wyraźnej potrzeby edukacji i rozwoju w zakresie filozofii oraz teologii, szczególnie wśród ludzi świeckich. Biorą w niej udział przede wszystkim osoby dorosłe, a co ważne, wiek ani wykształcenie słuchaczy nie mają znaczenia. Zarówno teologia, jak i filozofia pomagają im w rozwoju duchowym. Dlatego ośrodek proponuje systematyczne i dogłębne poznawanie tego, w co wierzą. Zajęcia odbywają się raz w miesiącu, w piątek i sobotę. Jako wykładowców FOK gościł już wielu znamiennych filozofów i teologów, jak choćby: dr. hab. Marcina Majewskiego (teologia biblijna), ks. dr. Wojciecha Barana, o. dr. Aniceta Gruszczyńskiego OFM, o. dr. Damiana Sochackiego OCD, o. dr. Marcina Drąga OFM Conv. Oprócz wykładów odbywają się rozmaite ćwiczenia, a także filozoficzno-teologiczne dyskusje przy aromatycznej kawie w kawiarni FOK Cafe, w której mogą przyjemnie spędzić czas również rodzice oczekujący na

dzieci uczestniczące w Akademii Odkrywczy. Kawiarnia czynna jest każdego dnia w godzinach 16.00-20.00, a w bieżącym roku zyskała dodatkową przestrzeń w postaci przestronnego tarasu ze stolikami oraz ogród sensoryczny, z wygodnymi leżakami, ławeczkami i innymi siedziskami.

Wraz z początkiem września swoje zajęcia rozpoczęła Akademia Odkrywczy, czyli innowacyjny projekt, który powstał w FOK-u kilka lat temu. Pomysł zrodził się z myślą o dzieciach i trwa do dzisiaj. Nadrzędnym celem tego programu jest tworzenie przestrzeni do rozwoju pasji, talentów i zainteresowań

sowań dzieciaków. Udział w tematycznych warsztatach stanowi także doskonałą formę aktywizowania ich rodziców. Obecnie w rozmaitych zajęciach w akademii weźmie udział ponad 300 dzieci. Można więc śmiało powiedzieć, że wychodząc naprzeciw oczekiwaniom rodziców i ich pociech, ośrodek stworzył dla dzieci miejsce, gdzie mogą one w sposób konstruktywny spędzać czas, rozwijać swoje pasje i talenty poprzez udział w przeróżnych warsztatach oraz dodatkowo aktywnie odpoczywać w gronie rówieśników.

4 września mali uczestnicy Akademii Odkrywczy wraz z rodzicami spędzili radosny dzień w ogródku FOK Cafe za sprawą m.in. spotkania z alpakami. Natomiast 5 września, w auli FOK – odbył się wieczór muzyczny, podczas którego wystąpili młodzi artyści z Bohema Trio. Ich wycucie muzyki, pasja do niej oraz niezwykle piękne aranżacje znanych i lubianych utworów muzyki klasycznej oraz filmowej, niewątpliwie poruszyły serca uczestników koncertu i wlały w nie wiele pokoju i radości.

O. Bartymeusz Kędzior

**FOK zaprasza
do odwiedzin
i skorzystania
z oferty
kulturalnej.**

Fundatorzy sztandaru leżajskiego oddziału Związku Strzeleckiego z 1927 r.

Lista poniższa została opracowana na podstawie inskrypcji na poszczególnych gwoździach sztandarowych umieszczonych na drzewcu w 1927 r. zachowana została oryginalna pisownia nazwisk, inicjałów imion i tytułów. W nawiasach kwadratowych tam gdzie to było możliwe w wyniku kwerendy podano pełne brzmienie imienia. Kursywą na końcu zamieszczono źródło pochodzenia informacji o danej osobie. Pomimo usilnych starań nie udało się zidentyfikować do tej pory wszystkich osób. Autor zwraca

się z prośbą do Szanownych Państwa Czytelników z Powiatu Leżajskiego o ewentualną pomoc przy ustaleniu tożsamości pozostałych fundatorów drogą mailową: r.federkiewicz@muzeum-lezajsk.pl, telefonicznie 17 240 22 35 wew. 16 lub kontakt osobisty w godzinach pracy muzeum. Jednocześnie składam podziękowania dla Eugeniusza Kwiecińskiego i Jakuba Szeligi za pomoc merytoryczną i nadesłane materiały do niniejszego wydania.

Skróty w nawiasach:

DL – Dzieje Leżajski

ZL – Zbigniew Larendowicz (relacja ustna)

JU – Juliusz Ulas Urbański (relacja ustna)

G i L – Gimnazjum i Liceum w Leżajsku 1912-2002. Księga Jubileuszowa

L S – Lehnert Seweryn – Spis nauczycieli publicznych szkół powszechnych i państwowych seminarjów nauczycielskich oraz spis szkół w okręgu szkolnym lwowskim obejmującym województwa lwowskie, stanisławowskie i tarnopolskie Lwów, 1924

Osoby prywatne – notki biograficzne

Cz. 2: M-Ż

78. Malfait, kom.

79. Markiewicz St. [Stanisław] – murarz, ur. 1874 r.

80. Mądry K. [Karol] – nauczyciel w szkole powszechnej od 1911 r. [LS... s.42]

81. Mejer, nacz. [Meyer Otto] – naczelnik stacji kolejowej [ZL]

82. Mirek J., ob. [Jan] – właściciel restauracji w Leżajsku, jeden z zakładników we wrześniu 1939 r. [DL s. 445]

83. Niemczyk W. [Walenty] – mistrz kamieniarski, nagrobki, pomniki, właściciel fabryki betonu w Leżajsku [DL, s. 276, ZL]

84. Oleśkiewicz, ob. [Franciszek] – 1882-1955 – właściciel restauracji, pochodził z Kuryłówki, pożyczkodawca pieniędzy na budowę Domu Narodowego w Leżajsku. Ojciec Janiny, żony Franciszka Przysiężniaka „Ojca Jana”

85. Ostrowski K. [Karol] – ur. 14 czerwca 1866 r., zm. 1 sierpnia 1928 r. – mistrz kominiarski, w 1898 r. zastępca naczelnika Ochotniczej Straży Ogniowej w Leżajsku [DL, s. 338],

86. Ostrowski St., [Stanisław] – ur. 28.01.1890 r. w Leżajsku, mistrz kominiarski, syn Karola

87. Pelcówna A. [Antonina] – 1892-1987, nauczycielka w szkole powszechnej od 1912 r. [późniejsza żona Piotra Barana [LS... s. 42]

88. Peszkowski Z. [Zygmunt] – kupiec, właściciel drogerii [ZL], w czasie II wojny światowej kurier pomiędzy Krakowem a Lwowem [DL s. 460]

89. Poliwna St., sędz. [Stanisław] – ur. 15.01.1886 r., zm. 23.01.1950 r., naczelnik Sądu w Leżajsku, aresztowany 3 listopada 1939 r. [DL s. 445, 453]

90. Poliwna K. [Katarzyna z Sawickich] – ur. 6.11.1894 r., zm. 22.07.1962 r. – nauczycielka w szkole żeńskiej od 1915 r. [LS... s. 42]

91. Pomianowski T. [Tomasz]

92. Prezentkiewicz – radca

93. Prostecki M., ob. [Michał] – ur. 1880 r., nauczyciel w szkole powszechnej męskiej od 1904 r. [LS... s. 42]

Walenty Stefański – zbioru Ireneusza Stefańskiego

94. Rataj, kom.

95. Rebhun, dr – lekarz z Leżajski [JU]

96. Rowiński Wł., [Władysław] – zdun z ul. Rzeszowskiej [JU]

97. Rut K. [Karol] – nauczyciel w szkole męskiej od 1906 r., radny – wnioskodawca. Założenia gimnazjum w Leżajsku 28 września 1911 r., członek Rady Miasta z listopada 1918 i Rady Nadzorczej „Rzemieślniczo-Rolniczej Spółdzielni Pożyczkowej i Oszczędności w Leżajsku” od 1923 r. [DL s. 287-8, 290, 369, 380, 392]

98. Rutowa A., [Aniela z d. Banaś] – ur. 1883 r. Leżajsku, nauczycielka w szkole żeńskiej do 1904 r. [LS...s.43] · [DL s. 288]

99. Rzepka, ofic. [Jan] – ur. w Mrowli w 1874 r., zm. 1932 r. w czasie I wojny światowej rotmistrz żandarmerii polowej, po wojnie sekretarz sądu w Leżajsku, chrestny p. Z. Larendowicza

100. Sałustowicz r., [Robert] – ur. 10.06.1897 r. w Leżajsku, zm. 8.09.1939 r. w Sarzynie, strzelec, legionista z ul. Siedlańskiej (obecnie Wyspiańskiego) [JU]

101. Sanakiewicz S.

102. Sawicki M., [Michał] – ur. 21.09.1892 w Leżajsku, zm. 13.07.1982 w Leżajsku – murarz [JU]

- 103. Schonborn M. [Michał]** – ur. w Sieniawie 1888 r., zm. 1983 r., mieszkał na ul. Furgalskiego, organista z Giedlarowej
- 104. Segall, prof. [Jerzy]** – nauczyciel języka niemieckiego i gimnastyki w gimnazjum w latach 1926-28 i 1939 r. *[GiL S. 228] ·105. Słomski, kom.*
- 106. Stefański W. [Walenty]** – przodownik policji, ur. 6.12.1873 r., zm. 7.06.1957 r.
- 107. Stendig Sz. [Szymon]** – ur. 1888 r. – nauczyciel religii mojżeszowej w szkole powszechnej od 1910 r. i gimnazjum w latach 1918-1920 i 1927-1939, prowadził kursy księgowości w latach 20-tych wymiarze 20-tu godzin tygodniowo dla szesnastu uczniów. *[DL, s. 436, GiL, s. 229, LS... s. 43]*
- 108. Stroński T., red.**
- 109. Szabo M. [Maria Antonina z. D. Sawicka]** – nauczycielka w szkole podstawowej męskiej od 1908 r., *[LS...43]*
- 110. Szadkowski, kom., [Szatkowski Władysław]** – ur. 21.06.1885 r., zm. 23.07.1953 r. W latach 1906-1909 służył w 57. pp armii austro-węgierskiej w Tarnowie. W latach 1909-1918 w żandarmerii austriackiej. Komendant posterunków Policji Państwowej w stopniu st. przodownika w latach 1919-1932 kolejno w: Przeworsku, Leżajsku, Jaworowie, Drohobyczu, Łańcucie. W 1925 r. przybył z rodziną z Przeworska do Leżajska, W konspiracji w czasie II wojny światowej w Leżajsku, związany z ZWZ-AK. W 1948 r. aresztowany w sprawie utrzymywania kontaktów z podziemiem niepodległościowym i osadzony w Centralnym Więzieniu w Rawiczu, gdzie umiera zamęczony torturami.
- 111. Szelewicz J., ob. [Józef]** – ur. 20.03.1861 r. w Leżajsku, najstarszy radny w 1921 r. *[DL, s. 397]*
- 112. Szeliga Ant. [Antoni]** – stolarz, skarbnik Organizacji Zawodowych Robotników Budowlanych w Leżajsku w 1937 r. *[DL, s. 428]*

Ks. Piotr Szpila – zbiory Roberta Czerwonki

Władysław Szatkowski – zbiory Jakuba Szeligi

- 113. Szewera, prof. [Zygmunt]** – nauczyciel historii, języka niemieckiego, polskiego, łaciny w gimnazjum w latach 1924-1934, opiekun kółka historycznego 1926-27, *[GiL s. 229]*
- 114. Szpila P., ks. [Piotr, ksiądz]** – dyrektor, nauczyciel matematyki i fizyki w gimnazjum w latach 1921-1928, inicjator budowy Bursy Gimnazjalnej jeden z dyrektorów RRSPiO od 1923 r., działacz Polskiego Stronnictwa Chrześcijańskiej Demokracji. *[GiL s. 221, 229; DL, s. 392, 427, 435]*
- 115. Szulc T. [Tadeusz]** – adwokat *[Z L]*
- 116. Szustalewicz, ob. --**
- 117. Szuwalski B. ob. [Bronisław]** – jeden z członków – założycieli Polskiej Drużyny Strzeleckiej w Leżajsku w czerwcu 1912 roku. *[DL, s. 345]*, chorąży Związku Strzeleckiego w 1927 r., mieszkał na Kątach
- 118. Sztrauss, ob. --**
- 119. Śmietana W. [Wiktor]** – sędzia
- 120. Trumpus K. [Karol]** – drogomistrz
- 121. Urbański Wł., [Władysław]** – 1.11.1893 w Leżajsku; zm. 15.03.1975 w Leżajsku, nauczyciel w szkole podstawowej męskiej od 1922 r. *[LS...s.43]*
- 122. Wiech, ob. [Jan]** – 1879-1951 – nauczyciel
- 123. Wierzbicka B. [Bronisława]** – ur. 1885 r. nauczycielka od 1905 r. *[LS ... s. 43]*
- 124. Winnicki T. [Tomasz]**
- 125. Wojciechowska M [Maria Barbara]** – ur. 1886 r. nauczycielka w szkole powszechnej od 1907 r. *[LS ... s 43]*
- 126. Zawilski J. [Józef]** – przedsiębiorca budowlany, radny Rady Miejskiej 1913-1934, *[DL, 268, 291, 367, 380,]*
- 127. Zawilski Wł. [Władysław]** – radny Rady Miejskiej 1906-1918 *[DL, 319, 320,380]*
- 128. Zawilski Z. [Zdzisław]** – ur. 11.03.1884 w Leżajsku; zm. 8.04.1971 w Leżajsku właściciel cegielni *[DL, 395, 398]*
- 129. Żabówka Mag. [Magdalena]** – magazynierka na kolei *[ZL]*

Wspomnienia lat szkolnych w legitymacji uczniowskiej

Pamiętam, gdy pierwszy raz w życiu samodzielnie podpisywałem swoją legitymację szkolną. Przed podpisaniem był to tylko zwykły papierowy blankiet ze zdjęciem, czymś pismem i moimi danymi. Lecz chwilę później, gdy drżącą ręką i koślawym pismem uzupełniłem pole „Podpis ucznia”, ten dokument stał się dla mnie cenny i bardzo szczególny. Byłem dumny że mam własny dokument i że jestem uczniem szkoły podstawowej.

Zarówno w ubiegłych latach, jak i obecnie, wiele placówek szkolnych w Polsce obchodzi swoje 100-lecie powstania. Związane jest to historycznie oczywiście z czasem po 1900 roku kiedy w władze zaborców zezwalały na otwarcie wielu mniejszych szkół, gimnazjów, ochronek dla dzieci i młodzieży. Podczas uroczystości często można zobaczyć perełki archiwalne szkół a wśród nich cenne pierwsze polskie legitymacje szkolne.

Po odzyskaniu niepodległości przez Polskę, władze, a konkretnie Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, wprowadziły wzory legitymacji szkolnych i studenckich w formie składanej książeczki lub blankietu ze zdjęciem.

Pierwsze legitymacje były wypełniane na maszynie lub ręcznie. Dziś, po latach, możemy je zobaczyć w zbiorach muzealnych, odnaleźć w domowych szufladach czy nawet w archiwach narodowych. Po latach, szczególnie cenne są te wypełnione pięknym odręcznym pismem. Same blankiety lub książeczki na legitymacje szkolne były wówczas nabywane w Domach Książki, na zamówienie powiatowych lub wojewódzkich Prezydiów Rad Narodowych.

Po II wojnie światowej legitymacje szkolne funkcjonowały jako papierowe z przyklejonym lub zszytym zdjęciem. Zastosowane wówczas zabezpieczenia legitymacji, tj. wzór blankietu i wzór pieczęci szkolnych ogłaszano w Dziennikach Urzędowych Ministerstwa Oświaty. Niestety, jak większość czytelników zapew-

ne pamięta, rozmaite pieczęcie lub wytarte pismo było źródłem wielu problemów w trakcie kontroli czy nawet wypożyczania książek.

Stan taki trwał aż do 2018 roku, kiedy Rozporządzeniem MEN z dnia 26 kwietnia 2018 roku wprowadzono możliwość wydawania przez szkoły e-legitymacji dla szkół i przedszkoli.

Nowoczesna technologia produkcji e-legitymacji jako karty PCV (polichlorek winylu) z elektroniczną warstwą i specjalną techniką druku na jej powierzchni, stanowi ogromny postęp w nowoczesnym społeczeństwie. E-legitymacja może zastąpić wiele innych kart tego typu, np. karty komunikacji miejskiej, karty wejść na basen, identyfikatory szkolne oparte o kody paskowe czy karty biblioteczne. Aby przedłużyć o rok, termin ważności e-legitymacji używa się specjalnych, nieusuwalnych hologramów 2D/3D naklejanych w wyznaczonych miejscach. Co prawda, podobne „hologramy” były już stosowane w latach 90. ubiegłego wieku w biletach PKS i PKP lecz zmiana podłoża z papierowego na plastik spowodowała że dokument jest lepiej zabezpieczony i bardziej trwały.

Kolejna rewolucja, tym razem wyłącznie cyfrowa, nastąpiła rok później. Rozporządzeniem Ministra Edukacji Narodowej z dnia 27 sierpnia 2019 roku **wprowadzono dodatkową mLegitymację szkolną dla urządzeń mobilnych**, dziś prezentowaną przy użyciu aplikacji mObywatel na smartfony.

mLegitymacja jest elektronicznym dokumentem, który można otrzymać dopiero po otrzymaniu tradycyjnej legitymacji papierowej lub e-legitymacji plastikowej. W celu wizualnej weryfikacji dokumentu, wprowadzono animowany hologram i godło Polski, które dynamicz-

nie zmieniają koloru i kształt wraz ze zmianą położenia urządzenia. Do elektronicznej weryfikacji mLegitymacji służy inne oprogramowanie, aplikacja mWeryfikator. W trakcie weryfikacji oprócz podstawowych danych osobowych, można sprawdzić ważność legitymacji lub dane placówki, która wystawiła ten dokument. Wydaje się że dzieci i młodzież nie mają żadnych problemów z używaniem mLegitymacji i bardzo chętnie chcą się nią posługiwać, oczywiście wyłącznie za pomocą smartfona. Od dyrekcji szkoły zależy czy dana szkoła przystąpi do wydawania mLegitymacji czy nie.

Zgodnie z aktualnym Rozporządzeniem MEN wszystkie trzy opisane formy legitymacji szkolnych: papierowa, e-legitymacja w postaci karty czy mLegitymacja na urządzeniu mobilnym, są równoważne i można się nimi posługiwać wszędzie tam gdzie mają zastosowanie.

Czy to już koniec niespodzianek związanych z legitymacją szkolną i jej nowymi formami? Nie do końca. Zgodnie z Rozporządzeniem MEN z 2 lipca 2019 roku, w sprawie wyka-

zanie publicznym przed fałszerstwem, także papierowe legitymacje szkolne muszą do 2023 roku spełniać szczególne wymagania, np. zabezpieczony papier czy zastosowanie farby aktywnej w świetle UV.

Czy w związku z nowymi formami legitymacji szkolnej, my, społeczeństwo, musimy się jakoś specjalnie przygotowywać do ich użytkowania?

Dzieci i młodzież już dawno są na nie gotowi. Dla nich smartfon wraz z oprogramowaniem w 2021 roku to dziś podstawowe narzędzie rozrywki, nauki, a teraz także identyfikacji. Na nowe, elektroniczne formy legitymacji, muszą natomiast przygotować się przede wszystkim szkoły, dyrekcja i nauczyciele, sprzedawcy w sklepach, kontrolerzy i służby porządkowe. Natomiast rolę rodziców jest umożliwić swoim dzieciom posługiwanie się bezpiecznym i elektronicznym dokumentem tożsamości od najmłodszych lat.

Możliwe, że jeszcze w tym dziesięcioleciu, papierowe i plastikowe legitymacje szkolne odejdą do historii... i zastąpią je tylko cyfrowe formaty.

Tylko czy później, po skończeniu szkoły da się taką cyfrową legitymację schować do szuflady, zachować dla siebie i bliskich?

Sięgnijmy do starych pamiętek z lat szkolnych. Może odnajdziemy swoją pierwszą legitymację szkolną, powspominamy przyjaciół, dawne historie, sukcesy i porażki, a także nauczycieli, którzy byli dla nas przewodnikami w nieznanym.

Bogusław Majcher – ZSL

Źródło fotografii: www.piekarscy.pl.com

II Bieg o Kwiat Azalii

18 lipca odbyła się II edycja „Biegu o Kwiat Azalii” w Nowej Sarzynie, którego organizatorem było Stowarzyszenie Nowosarzyńska Grupa Biegowa. Ideą biegu była promocja i upowszechnianie zdrowego trybu życia, a przede wszystkim biegania jako najprostszej formy ruchu.

W rywalizacji sportowej wzięło udział blisko 100 osób z całej południowej Polski. Biegacze do wyboru mieli trzy dystanse: 5 km, 10 km oraz 10 km marsz NordicWalking, a start i meta usytuowane zostały w centrum, przed Urzędem Miasta i Gminy Nowej Sarzyny. Trasa „Szybkiej Piątki” prowadziła drogami asfaltowymi

przez miasto. Dłuższa i bardziej wymagająca trasa „Leśnej Dychy” z licznymi podbiegami przebiegała na terenie lasu Budzyń. Na dystansie 10 km rywalizowali nie tylko biegacze, ale również zawodnicy NordicWalking.

Zwycięzcą biegu na 5 km został Piotr Stasiowski z Brzozy Królewskiej, na codzień repre-

zentujący Nowosarzyńską Grupę Biegową. Drugie miejsce zajął Piotr Błądek z Kamienia, a trzecie miejsce przypadło Stanisławowi Łuczakowi z Nowej Sarzyny. Wśród kobiet zwyciężyły: Anastazja Gładysz z Nowego Krępcza, Monika Rychlak ze Stalowej Woli i Iwona Bednarz Majdanu Gołczańskiego.

Najszybsi na dystansie 10 km wśród mężczyzn okazali się odpowiednio: Norbert Jachymczyk z Jaworzna, Kamil Motyka z Jarosławia i Mateusz Durtka z Chmielowa. Wśród kobiet triumfowały: Ewa Tarnowska z Lublina, Justyna Dąbek z Leżajska oraz Monika Wojdyło z Krakowa.

Marsz NordicWalking na dystansie 10 km najszybciej pokonali: Marek Sokołowski z Rymonowa-Zdroju, Jerzy Krakowski z Mielca oraz Tomasz Oleksak z Niska, natomiast wśród kobiet najszybsze były Elżbieta Blajer z Rzeszowa i Ewa Cwanek-Florek również z Rzeszowa.

Bieg o Kwiat Azalii odbył się dzięki pomocy współorganizatorów, licznych lokalnych sponsorów oraz instytucji.

Barbara Łuczak-Pokój

Fot. Kacper Porada,
Józef Żybara, Piotr Sowa

Współorganizator: Miasto i Gmina Nowa Sarzyna

Sponsorzy: Biuro Pošta na Sejm Jerzego Paula, Powiat Leżański, Gmina Leżańsk, Samorząd Województwa Podkarpackiego, Zakład Gospodarki Komunalnej w Nowej Sarzynie, Komunalna Biologiczna Oczyszczalnia Ścieków w Sarzynie, Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe „Sarzyna”, Browar Leżański, Tłocznia Soków „Owocowe Smaki”, Nadleśnictwo Leżańsk, Spółdzielnia Zaopatrzenia i Zbytu w Nowej Sarzynie, AW-DOM instalacje fotowoltaiczne w Rudniku nad Sanem, Wiklina Sarzyna „Cuda z Wikliny”, producent wyrobów wiklinowych „GENEX”, Drogeria „Magnolia”, Pizzeria „Raviola”, spływy kajowe „Dariusz Jaromin”, serwis komputerowy „LS-service”, serwis komputerowy „Tomtronic”, firma handlowa „Beata” z Łętowni.

Partnerzy: Komenda Powiatowa Policji w Leżajsku, Państwowa Straż Pożarna w Nowej Sarzynie, OSP Sarzyna, OSP Jelna, OSP Ruda Łańcucka, 8. Drużyna Harcerska „Kameleon” z Nowej Sarzyny, Ośrodek Kultury w Nowej Sarzynie, Liceum Ogólnokształcące w Nowej Sarzynie.

Dobra passa Azalii

Zawodniczki i zawodnicy klubu Smak-Górno – Poltino „Azalia” Brzózka Królewska nie dają o sobie zapomnieć wciąż podtrzymując dobrą passę na mistrzostwach w kolarstwie szosowym organizowanych w ostatnim czasie.

Na Mistrzostwach Polski Ludowych Zespołów Sportowych w Turawie koło Opola w jeździe indywidualnej na czas duży sukces odniósł Borys Kłaczkowski, który zdobył brązowy medal w kategorii młodzik. Natomiast w Koziegłowach odbyła się III seria Pucharu Polski w kolarstwie szosowym. Najlepszy wynik osiągnęła Malwina Mul, która zajęła III miejsce w jeździe indywidualnej na czas oraz II miejsce w wyścigu ze startu wspólnego.

Następnie uczestników Mistrzostw Polski w kolarstwie szosowym gościły Kartuzy. Klub Azalii reprezentowały dwie zawodniczki w kategorii juniorek. Tym razem nie udało się zdobyć medalu liderce klubu Malwinie Mul, która po bardzo zaciętej rywalizacji zajęła IV miejsce w jeździe indywidualnej na czas na dystansie 15 km, a jej koleżanka uplasowała się na XIII miejscu.

Duży sukces odnieśli młodzi zawodnicy w Międzywojewódzkich Mistrzostwach Młodzików, które rozegrane zostały w Zubrzycy Górnej koło Rabki Zdroju. W jeździe indywidualnej na czas zwyciężył Borys Kłaczkowski, VII pozycję zajął Arseniusz Czudec, na VIII miejscu uplasował się Filip Młynarski a na X Jan Kupras. Jeszcze lepiej pojechali w wyścigu dwójkami na czas na dystansie 10 km. Złoty medal zdobyła dwójka w składzie: Borys Kłaczkowski, Filip Młynarski, a srebro przypadło również Kamilowi Kulcowi i Arseniuszowi Czudcowi. VIII miejsce zdobyli Jan Kupras i Kamil Rup.

W Golubiu Dobrzyńskim obok Torunia odbył się Międzynarodowy Wyścig Kolarski o Puchar Marszałka Województwa Kujawsko-Pomorskiego. Bardzo dobrze zaprezentowała się tam zawodniczka Azalii Malwina

Mul, która w bardzo silnie obsadzonym wyścigu zajęła IV miejsce. Był to jeden z lepszych wyników Malwiny w tym sezonie kolarskim.

Z kolei Mikołaj Kłaczkowski odniósł największy sukces wygrywając z całą czołówką polskich zawodników czteroetapowy wyścig Mini Tour de Pologne. Pierwszy etap odbył się w Rzeszowie, gdzie po upadku uplasował się na VII miejscu, ale po drodze zdobył pierwsze miejsce oraz koszulkę dla najaktywniejszego zawodnika wyścigu. Drugi etap w Bielsku-Białej był już popisem możliwości Mikołaja, który po dynamicznym odjeździe z peletonu finiszował i wygrał z przewagą drugi etap wyścigu. Trzeci etap, który odbył

się w Katowicach również wygrał Mikołaj i objął prowadzenie w całym wyścigu. Organizatorem ostatniego etapu wyścigu był Kraków. Mikołaj, jako lider wyścigu, założył tam żółtą koszulkę wręczoną mu przez Czesława Langa oraz niebieską koszulkę dla najaktywniejszego zawodnika wyścigu. W czwartym etapie Mikołaj zajął III miejsce i utrzymał liderowanie w obu klasyfikacjach wyścigu. Poprzednio, w 2018 r. takie zawody wygrała Malwina Mul, dziś czołowa polska zawodniczka, wielokrotna mistrzyni Polski, zawodniczka Kadry Narodowej przygotowująca się do Mistrzostw Europy i Świata w kategorii juniorka.

Stanisław Zygmunt

NOWE WŁADZE KLUBU MZKS POGOŃ LEŻAJSK

3 września odbył się Walny Zjazd Członków Stowarzyszenia MZKS Pogoń Leżajsk ma nowe władze. Prezesem Zarządu został Waldemar Tłuczek, zaś wiceprezesem – Krystian Pietrycha. W skład zarządu wchodzi również: Adrian Rauza, Karol Maruszak oraz Sebastian Babiś.

Ponadto wybrano również Komisję Rewizyjną w składzie: Bartek Barański, Łukasz Dec, Konrad Kulpa.

W najbliższym czasie nowy zarząd zapozna się z obecną sytuacją klubu i przystąpi do ustalenia priorytetowych działań.

Władze Klubu składają serdecznie podziękowanie wszystkim jego członkom obecnym na Walnym Zjeździe Delegatów oraz kibicom, którzy licznie pojawili się w tym dniu i zapraszają do współpracy zarówno sympatyków piłki nożnej, jak i sponsorów, którzy chcieliby wesprzeć klub finansowo lub rzeczowo.

Zgodnie ze statutem klubu, Zarząd nie pobiera żadnych wynagrodzeń z tytułu wykonywanych obowiązków.

Bieżące informacje z działalności dostępne na stronie klubu oraz profilu facebookowego.

MZKS Pogoń Leżajsk

Kontakt:

- Waldemar Tłuczek: 531063665

- Krystian Pietrycha: 791128971

MZKS POGOŃ:

Bank Spółdzielczy w Żołyni

37-110 Żołynia, ul. Kmiec 1

31 9175 0000 2001 0012 5859 0001

Podsumowanie Powiatowej Ligi 2021

Powiatowe Zrzeszenie Zespołów Sportowych w Leżajsku po raz kolejny przeprowadziło z powodzeniem rozgrywki w piłce nożnej dzieci i młodzieży w powiecie leżajskim w ramach Ligi Powiatowej 2021. 16 sierpnia w auli Muzeum Ziemi Leżajskiej odbyło się podsumowanie zawodów.

W ramach rozgrywek ligowych przeprowadzonych głównie w maju i czerwcu zorganizowano szereg turniejów piłkarskich, mających na celu wyłonienie Mistrza Powiatu Leżajskiego w 5 kategoriach wiekowych: Juniorek, Trampkarzy, Młodzików, Orlików i Żaków. Rozgrywki prowadzone pod patronatem Starosty Leżajskiego Marka Śliży i przy wyjątkowo sprzyjającej pogodzie rozegrane zostały na kilku stadionach na terenie powiatu. Były to obiekty sportowe w Grodzisku Dolnym, Woli Zarczyckiej, Giedlarowej, Kuryłówce i Leżajsku. We wszystkich turniejach rozegranych w ramach Powiatowej Ligi 2021 udział wzięło ponad 400 dzieci, z drużyn reprezentujących wszystkie gminy z terenu powiatu leżajskiego. Rozegranych zostało w sumie 150 meczy, w których padło 671 bramek.

W spotkaniu podsumowującym rozgrywki uczestniczyli przedstawiciele władz samorządowych, organizatorzy oraz przedstawiciele drużyn biorących udział w turniejach. Spotkanie poprowadził Kamil Śliwa natomiast nagrody i puchary ufundowane przez Starostę Leżajskiego wręczyli: w imieniu Starosty Naczelnik Wydziału Edukacji i Spraw Społecznych Powiatu Leżajskiego Aurelia Kryła, Prezes PZZS Zbigniew Śliwa oraz sekretarz PZZS Józef Miś.

Organizatorzy serdecznie dziękują wszystkim osobom zaangażowanym w organizację turniejów, gospodarzom obiektów za udostępnienie i świetne przygotowanie boisk. Rozgrywki nie mogłyby się odbyć bez wsparcia finansowego i rzeczowego oraz udziału i zaangażowania wielu osób, które służyły swoją wiedzą oraz czasem. Szczególnie po-

dziękowania kierują do Starosty Leżajskiego Marka Śliży, głównego sponsora rozgrywek, a także do Wójta Gminy Kuryłówka Agnieszki Wyszyńskiej i Wójta Gminy Grodzisko Dolne Jacka Chmury za pomoc finanso-

wą oraz do sołtysa wsi Giedlarowa Zdzisława Duszyńskiego, który po raz kolejny zapewnił wyżywienie dla zawodników podczas turnieju w Giedlarowej.

Kamil Śliwa

Klasyfikacje końcowe w poszczególnych kategoriach prezentują się następująco:

Trampkarze

1. Grodziszczanka Grodzisko Dolne
2. MZKS Unia Nowa Sarzyna
3. Przemiana Azalia Wola Zarczycka
4. Złotsan Kuryłówka
5. Victoria Giedlarowa
6. Sparta Leżajsk
7. Francesco Jelna

Młodzicy

1. MZKS Unia Nowa Sarzyna
2. Grodziszczanka Grodzisko Dolne
3. Przemiana azalia Wola Zarczycka
4. Złotsan Kuryłówka
5. Victoria Giedlarowa
6. Sparta Leżajsk
7. Francesco Jelna

Orlicy

1. Sparta Leżajsk
2. Przemiana azalia Wola Zarczycka

3. Grodziszczanka Grodzisko Dolne
4. Złotsan Kuryłówka
5. Sparta Leżajsk II
6. Grodziszczanka Grodzisko Dolne II
7. Victoria Giedlarowa

Żaki

1. Grodziszczanka Grodzisko Dolne
2. Młode Nadzieje Nowa Sarzyna
3. Przemiana Azalia Wola Zarczycka
4. Sparta Leżajsk
5. Złotsan Kuryłówka
6. Grodziszczanka Grodzisko Dolne II
7. UKS Olimpia Chałupki Dębnińskie

Juniorki

1. Grodziszczanka Grodzisko Dolne
2. Przemiana Azalia Wola Zarczycka
3. Grodziszczanka Grodzisko Dolne II
4. oraz gościnnie Stal Łańcut

podróż 96

Trudno wyobrazić sobie pobyt we Lwowie bez odwiedzenia nekropolii, które wpisały się w zawiłą historię narodów Polski i Ukrainy. Jedną z nich jest Cmentarz Obrońców Lwowa zwany popularnie Cmentarzem Orląt, stanowiący integralną część Cmentarza Łyczakowskiego, gdzie stoki stromych wzgórz pokrywają tysiące jednakowych krzyży z biało-czerwonymi wstęgami. Dzisiaj każdy turysta, każda wycieczka odwiedzająca Lwów, uznaje niemal za swój obowiązek wizytę w miejscu spoczynku najdzielniejszych dzieci, jakie Polska wydała na świat – lwowskich Orląt.

Ta część cmentarza do dziś nazywana jest przez Polaków „Campo Santo”, co oznacza święte miejsce.

Kilka słów historii. Jest Październik 1918. Po wyniszczających, czteroletnich walkach dobiega końca światowy konflikt, w którym zaborcy pobili się między sobą, a fakt ten otwierał Polsce po ponad 100 latach ponownie możliwość znalezienia się na mapie świata. Powoli odradza się państwowość. Łada moment do Lwowa ma przyjechać Polska Komisja Likwidacyjna, która przejmie władzę w mieście i oficjalnie przyłączy je do Polski. Jednak Armia austriacka wysłała polskich żołnierzy w głąb kraju, pozostawiając w mieście duże ilości broni i amunicji pod kontrolą Ukraińców. Gdy mieszkańcy Lwowa wychodzą z porannych mszy świętych większość miasta zostaje opanowana przez Ukraińców, którzy chcą ogłosić miasto stolicą Republiki Zachodnio ukraińskiej. Wszystkim towarzyszy szok i niedowierzanie. Nie patrząc na polityczne i wojskowe władze ludność cywilna, kobiety, mężczyźni, dorośli, dzieci, elity i baciarskie gromady ruszają do walki. Rozpoczyna się bitwa o Lwów i po ogromnym wysiłku kończy się zwycięstwem

Cmentarz Obrońców Lwowa

strony polskiej. Ich postawa została doceniona przez rodaków ze wszystkich zakątków kraju i świata, a wizytując w 1920 roku Lwów Józef Piłsudski odznaczył miasto Orderem Virtuti Militari.

Gdy opadł bitewny kurz, zaczęto podnosić kwestię odpowiedniego upamiętnienia Obrońców Lwowa i Kresów. Ogłoszono konkurs który wygrał – ku zdumieniu wszystkich – student, jeszcze bez dyplomu magistra, Politechniki Lwowskiej i uczestnik Bitwy o Lwów Rudolf Indruch. Za swój projekt nie wziął ani grosza. Za jego przykładem poszły kolejne osoby, które fundowały lub zrzekały się wynagrodzenia za swoją pracę przy cmentarzu.

Finał prac miał nastąpić pod koniec 1939 roku. Niestety, nie tylko ich nie dokończono, ale wojenna katastrofa sprawiła, że trzeba było wszystko tworzyć od początku.

Po II wojnie światowej cmentarz był niejednokrotnie plądrowany i dewastowany. W pewnym momencie w jego obrębie znajdowało się nawet wysypisko śmieci.

25 sierpnia 1971 roku na teren cmentarza wjechały czołgi Armii Czerwonej i spychacze, które zniszczyły kolumnadę i połamały płyty nagrobne, których fragmenty zostały później wykorzysta-

ne do budowy pomnika Lenina we Lwowie. Sam Pomnik Chwały również został zdewastowany, gdy żołnierze radzieccy i robotnicy nie byli w stanie przewrócić monumentu, podjęto decyzję o strzelaniu do niego z pepesz i kałasznikowów, aby nie dało się odczytać widniejących na nim łacińskich inskrypcji. Nekropolię – zgodnie z decyzją władz radzieckich – zrównano z ziemią.

Budowa kolumnady

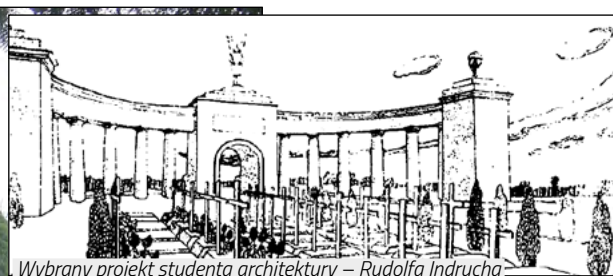
Zdewastowany cmentarz lata 70-te

Stan obecny nekropolii

Sam cmentarz wciąż nie odzwierciedla pierwotnej wizji swojego architekta Rudolfa Indrucha, wciąż brakuje zagrabionych elementów i wciąż uwieszone są dwa lwowskie lwy.

Wybrany projekt studenta architektury – Rudolfa Indrucha

Kamienne lwy

Wydarzenia z 25 sierpnia zszokowały Polaków.

Jerzy Janicki w 1993 roku w pierwszej części swojej lwowskiej trylogii „Cały Lwów na mój głów” tak opisywał te wydarzenia: *Bardziej wstrząsającego obrazu barbarzyństwa i zdziczenia trudno było sobie wyobrazić.*

Na reakcję nie trzeba było długo czekać. Wygonieni ze Lwowa Polacy zaczęli domagać się odbudowy cmentarza. Władze PRL-owskie i sowieckie zignorowały jednak protesty oraz apele polskich organizacji, w tym między innymi powołanego do życia przez amerykańską Polonię Komitetu Obrony Cmentarza Orląt. Nie zareagowały również na noty dyplomatyczne przedstawicielstw Francji i Stanów Zjednoczonych.

A Cmentarz Obrońców Lwowa umierał.

Z czasem na pozostałościach cmentarza wyrosły krzaki i szara olcha. W katakumbach umieszczono garaże i zakład kamieniarski. Z kaplicy Orląt zrobiono

skład złomu, a jedynymi gośćmi cmentarza byli menele i złodzieje, czający się na to, co z niego jeszcze pozostało.

Na szczęście udało się ocalić kamienne lwy, które stały u stóp łuku triumfalnego, ponieważ zostały wywiezione na obrzeża miasta.

Nastał rok 1989. Pracownicy polskiej firmy Energopól budującej w mieście Chmielnicki elektrownię atomową zaczęli w wolnych chwilach porządkować teren zdewastowanej nekropolii. Udało im się zabezpieczyć i odrestaurować jej część.

Po wieloletnich staraniach i dyplomatycznych przepychankach, w czerwcu 2005 roku Prezydent Polski Aleksander Kwaśniewski i Prezydent Ukrainy Wiktor Juszczenko wzięli udział w ponownym otwarciu Cmentarza Obrońców Lwowa.

Dwa kamienne lwy powróciły na Cmentarz Orląt Lwowski dopiero w grudniu 2015 r. Niemal natychmiast lwowska rada obwodowa zwróciła się do policji

o sprawdzenie, czy posągi lwów, znalazły się tam legalnie i czy ich ponowne umieszczenie na nekropolii nie ma charakteru antyukraińskiego. W październiku 2016 r. rada zażądała ich usunięcia i nie zgodziła się na rozpoczęcie planowanej renowacji. Kwestia „uwieszenia lwów” wywołała w Polsce wiele emocji. Niestety,

do dziś konflikt wokół najważniejszego symbolu cmentarza pozostaje nierozwiązany. Mimo tego wszystkiego, ciągle jest to jeden z najpiękniejszych cmentarzy na świecie, a historia poległych na zawsze będzie związana ze Lwowem i bohaterstwem Polaków.

Ireneusz Wołek

Na cmentarzu Obrońców Lwowa spoczywa prawie 3000 osób. Większość to młodzi chłopcy, Orlęta lwowskie. Pochowani są na nim również bohaterowie walk z bolszewikami w 1920 roku, bohaterzy poznaniacy, którzy ruszyli z pomocą bratniemu miastu czy legionści walczący z Austriakami w akcie sprzeciwu na wieść o podpisaniu pokoju w Brześciu. Ich historia na zawsze związane będzie z miastem.

Nabór wniosków na dotacje dla osób do 30 roku życia

Powiatowy Urząd Pracy w Leżajsku ogłasza
nabór wniosków o przyznanie jednorazowych środków na podjęcie działalności gospodarczej dla osób do 30 roku życia

w ramach projektu

„Aktywizacja osób młodych pozostających bez pracy w powiecie leżajskim (VI)”

– Poddziałanie 1.1.2 Wsparcie udzielane z Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014-2020

Co to są Jednorazowe środki na podjęcie działalności gospodarczej (tzw. Dotacja)?

Przyznawane jednorazowo, bezzwrotne środki na rozpoczęcie działalności gospodarczej dla osób bezrobotnych, które są zainteresowane prowadzeniem własnej firmy przez okres minimum 15 miesięcy.

Kto może ubiegać się o dotację w ramach projektu?

Uczestnikami projektu mogą zostać **kobiety i mężczyźni w wieku 18-29 lat** (tj. osoby, które mają ukończone 18 lat, do dnia poprzedzającego ukończenie 30 roku życia), w tym osoby z niepełnosprawnościami, zarejestrowane w Powiatowym Urzędzie Pracy w Leżajsku jako bezrobotne, które nie uczestniczą w kształceniu* i szkoleniu** (tzw. młodzież NEET zgodnie z definicją przyjętą w Programie Operacyjnym Wiedza Edukacja Rozwój 2014-2020).

Wsparcie dla osób przystępujących do projektu będzie udzielane:

- osobom **poniżej 25 roku życia** w ciągu 4 miesięcy **od dnia rejestracji**,
- osobom **powyżej 25 roku życia** w ciągu 4 miesięcy **od dnia przystąpienia do projektu**.

Projekt zapewnia możliwość skorzystania ze wsparcia byłym uczestnikom projektów z zakresu włączenia społecznego realizowanych w ramach celu tematycznego 9 – Promo-

wanie włączenia społecznego, walka z ubóstwem i wszelką dyskryminacją w Regionalnym Programie Operacyjnym Województwa Podkarpackiego na lata 2014-2020, spełniającym powyższe warunki. PUP współpracuje w tym zakresie z działającymi na obszarze realizacji projektu instytucjami pomocy i integracji społecznej.

Do kiedy można składać wnioski na dotację?

Nabór wniosków ciągły **od 20 września 2021 r.** do wyczerpania środków finansowych przeznaczonych na ten cel.

Uwaga!!!

Przed złożeniem wniosku zapoznaj się z warunkami i zasadami przyznawania przez PUP w Leżajsku dotacji.

Wniosek i Regulaminy można pobrać na stronie internetowej Powiatowego Urzędu Pracy w Leżajsku pod adresem: www.lezajsk.praca.gov.pl menu „Dokumenty do pobrania”

– **Jednorazowe środki na podjęcie działalności gospodarczej dla bezrobotnych kobiet i mężczyzn do 30 roku życia.** Wnioski w formie papierowej dostępne są w Punkcie Obsługi Klienta w Powiatowym Urzędzie Pracy w Leżajsku.

Gdzie należy złożyć wniosek?

Wnioski należy składać w Powiatowym Urzędzie Pracy w Leżajsku ul. Mickiewicza 56 – przygotowane dokumenty należy złożyć w kopercie do oznaczonej skrzynki podawczej ustawionej obok Punktu Obsługi Klienta.

Szczegółowe informacje:

Powiatowy Urząd Pracy w Leżajsku
ul. Mickiewicza 56, 37-300 Leżajsk

Biuro projektu – pok. 5, tel. 17 240 67 28

dotacje – pok. 17, tel. 17 242 73 73 wew. 32

* Osoby, które nie uczestniczą w kształceniu tj. nie uczestniczą w kształceniu formalnym w trybie stacjonarnym rozumianym jako kształcenie w formach szkolnych w trybie dziennym,

** Osoby, które nie szkolą się, tj. nie uczestniczą w pozaszkolnych zajęciach mających na celu uzyskanie, uzupełnienie lub doskonalenie umiejętności i kwalifikacji zawodowych lub ogólnych, potrzebnych do wykonywania pracy (tj. szkoleniach finansowanych ze środków publicznych w okresie ostatnich 4 tygodni przed przystąpieniem do projektu PO WER).

GRUNT TO ZAUFANY PARTNER W BIZNESIE

Wspieramy Twoje działania. Nie martw się o potknięcia.
Wybierz ubezpieczenie firmy w Generali

ZALEŻY NAM NA TOBIE

Material marketingowy

DOM UBEZPIECZEŃ

Leżajsk, ul. M. Skłodowskiej-Curie 1
tel. 17 242 05 70
leżajsk@dom-ubezpieczen.com

Placówka Partnerska

Material marketingowy. Szczegółowe zasady działania ubezpieczenia zawarte są w OWU „Generali, z myślą o Firmie” dostępnych na generali.pl.

Zareklamuj się w Kurierze Powiatowym

TEREN

ROZPOWSZECHNIANIA:

powiat leżajski
miasto Leżajsk,
miasto i gmina Nowa Sarzyna,
gmina Grodzisko Dolne,
gmina Kuryłówka,
gmina Leżajsk
NAKŁAD: 3000 egz.

KONTAKT:**17 240 45 72**

NAJWIĘKSZY SKLEP

SPORTOWO-ROWEROWY

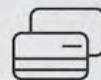
**Leżajsk ul. Mickiewicza 74, I piętro
(obok dworca nad Rossmannem)**

**SKLEP ROWEROWY
ŻOŁYNIA
ul. Białobrzeska 1**

**SPRZEDAŻ
SERWIS
WYPOŻYCZALNIA**

SKLEP ROWEROWY

GŁÓTÓWKA

W BANKU
OD
KREDYTÓW?

BEZ GADANIA!

Leżajsk
ul. Mickiewicza 78
czynne pon.-pt. 8.30-16.30

Bank
OD
Kredytów

 Santander
Consumer Bank